

schampier

Het zalvende studentenblad van de UGent

**RIK
VERSUS
PETRA**

**INTERVIEW
TOM
LANOYE**

**WANNEER
WORDT**

**ACADEMISCHE
GEZELLIGHEID**

ONGEZELLIG?

Oplage
3000 exemplaren op papier

Versijnt driewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever
Tailah Baert
Hoveniersberg 24, 9000
Gent

Druk
Graphius Gent
Traktaatweg 8
9041 Gent

Hoofdredacteur
Tailah Baert

Chef Cultuur
Emilie De Winne

Algemeen Coördinator
Kernredactie

Chef Wetenschap
Lune Schollaert

Chef Reclame & PR
Henri Ponnet

Chef Lay-out
Tailah Baert

Chef Sociale Media & PR
Joren Stox

Chef IT
Kernredactie

Chefs Maatschappij & Opinie
Tina Morthier & Jasper Mouton

Chef Eindredactie
Yana Rosé

Chef Universiteit
Joppe Frans

Chef Beeld
Sara Schelstraete

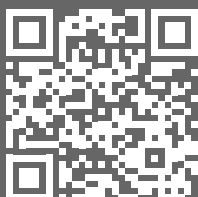
Redacteur
Anaïs "Karol Klootvool" Vanassche, Emilie "Lasagne" De Winne, Joren "Freak Andell" Stox, Sophie "Girafa Celsete" Marina Dosal Dierssen, Joppe "Huak Tiaan Spook" Frans, Bavo Bobelijn, Tailah "Bombombini Gusini" Baert, Sara Schelstraete, Yana "Tung Tung Tung Tung Sahr" Rosé, Robin Chan, Sarah Van Crombruggen, Bram Maes, Leone Mattheus, Erdal Yayla, Samuel "Tralalero Tralala" Bocken, Tina "Pasta Pesto" Morthier, Nina "Ik Ben Hier Te Oud Voor" De Neve, Henri "Bombardiro Crocodillo" Spriet, Hassia Souleymane, Bjarni "Cappuccino Assassino" Vanhoutte, Emma Juxon-Smith, Lune Schollaert

Medewerker
Fien Waeghe, Marie-Julie Vinckier, Charlotte Van den Borre, Leonie De Decker, Lies Pardon, Chloé Remacle, Emilie Meese, Roosje "Giorgia Meloni" Visschedijk

Beeld
Robin Chan, Jakob "Brr Brr Patapim" de Smaele, Nina Vandezande, Yanne "Shikanokonokonokoshitantan" De Frenne, Bavo Bobelijn, Sara Schelstraete, Joren Stox, Ibe Braeckman, Samuel Bocken, Lies Pardon, Leone Mattheus, Sophie Marina Dosal Dierssen, Ella Pauwels

Eindredactie
★ Leone Mattheus, Louise "Bobrito Bandito" De Meyer, Joren Stox, Lune Schollaert, Joppe Frans, Tailah Baert, Henri Spriet, Nina De Neve, Anaïs Vanassche, Emilie De Winne, Bjarni Vanhoutte, Yanne De Frenne, Tina Morthier, Samuel Bocken, Emma Juxon-Smith, Roosje Visschedijk, Bavo Bobelijn, Yana Rosé

Cover
Sara Schelstraete

CHECK ONZE WEBSITE!

De printer werkt en dat maakt mij blij

DOOR TAILAH BAERT

De universiteit is onze allen alma mater. Ons moeder. Ik ben ervan overtuigd dat elke Schamperredacteur stiekem een beetje last heeft van het oedipuscomplex. We raken maar niet uitgepraat over de UGent. Bladzijden kunnen we erover volpennen, avonden kunnen we erover vollullen. Maar ik, als hoofdredacteur van dit prachtige blad, misschien nog het meest van allemaal.

De UGent is mijn school, werkgever en kotbaas. Ze voorziet mij in al mijn behoeften. Ik heb de afgelopen jaren op zowat elke campus les gevolgd, gewerkt, geleefd. 80% korting op treintickets om naar huis

te pendelen? Gewoon even een attest downloaden van Oasis. Een hele cursus afprinten voor de prijs van een ontbijtje? Gewoon even je studentenkaart scannen in de faculteitsbib. Een gratis internetconnectie in elke universiteitsstad van Europa? Gewoon even connecteren met Eduroam.

Studieplekken, gekoeld water, Microsoftlicenties, duizenden boeken, studentenartsen, en als je doet alsof je erbij hoort: gratis hapjes op elke receptie in het UFO. Er gaat veel mis, maar er

gaat ook veel goed. Eigenlijk is het een fantastische organisatie die gewoon prima draait. Dat mag ook eens gezegd worden. Proficiat UGent, van mij krijg je een dikke duim.

De UGent doet dus veel, maar haar kerntaak blijft onderwijs. Helaas kan dat al eens saai uitvallen. Voor wie zich verveelt tijdens de les hebben we op blz. 19 een crypto in de aanbieding.

“

Proficiat UGent, van mij krijg je een dikke duim

Aan het hoofd van de UGent staat de rector. Binnenkort krijgen we misschien een nieuwe. *Schamper* vergelijkt de programma's van de twee kandiderende duo's op blz. 11. Allen daarheen om een geïnformeerde

keuze te kunnen maken!

Tot slot ben ik ook in mijn nopjes met de awardwinst van onze eigenste stripheld **Schampie**, die zich op het DSA-galabal tot 'Mascotte van het jaar '24-'25' kroonde. Op de middenpagina vind je een uitneembare poster die je boven je bed kan hangen.

Gelukkig groetjes

Tailah, hoofdredacteur *Schamper*

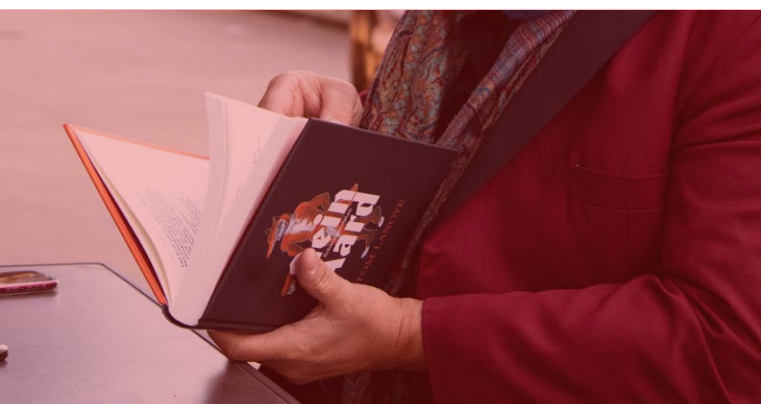
ONDERWIJS

- Op Vakverkenning // Dagelijkse restokost 4.
- Opinie grensoverschrijdend gedrag 5.
- Nieuwsoverzicht maart en april 6.
- Interview met rector 8.
- Programma rectorkandidaten vergeleken 11.

WETENSCHAP

- Vaarwel, USAID 22.
- Homeopathie of homeomanie? 24.
- Zijn we vatbaarder voor allergieën? 25.
- Gerechtigde geneeskunde 26.
- Hoe gezond is De Brug? 28.

SATIRE

- Fabeltjeskrant: risum teneatis, amici? 38.
- Strip // Fakebook 39.

MAATSCHAPPIJ

- Ecologische impact oorlogsvoering 14.
- Open Boek met Apache 16.
- Vrijmetselarij aan de UGent 18.
- Spelletjespagina 19.

CULTUUR

- Dystopische romans tegen dictaturen 30.
- Tindertalks: "Zijn je ouders rijk?" 32.
- Cassettebandje: grootse kleinkunst 33.
- Traumaverwerking met literatuur 34.
- Interview met Tom Lanoye 36.

Op Vakverkenning

DOOR SOPHIE MARINA DOSAL DIERSSEN

Beeldende kunsten 1300-1789: Jan van Eyck-indoctrinatie

Als kersverse kunstwetenschapper is dit het eerste hardcore vak dat je volgt in de klassieke kunstgeschiedenis. Maar kijk uit, misschien is Jan van Eyck na die twaalf weken per ongeluk je *Roman Empire* geworden.

Je start je eerste les met een prof die zegt: "Je moet absoluut alle kunstwerken van buiten kennen." Dat is zeshonderd keer: titel, auteur, jaartal/stroming en in sommige gevallen ook de locatie van het werk. Na dit vak heb je dus een *party trick* voor het leven. Met ook de toegevoegde waarde dat je, of je het wil of niet, de Bijbel zult leren.

De eerste zes colleges worden gegeven door prof. dr. **Maximiliaan Martens**. Uiteindelijk waardeert je de Vlaamse primitieven in hart en nieren en is Jan van Eyck je nieuwe rolmodel. Martens blinkt uit wanneer hij je toont hoe van

Eyck gedetailleerde figuren van vijf millimeter schildert. Of wanneer je leert dat **da Vinci**, zoals menig student zal herkennen, nogal werd gekweld door uitstelgedrag.

Prof. dr. **Koenraad Jonckheere** is de man die in de tweede helft de beeldende kunsten verder zal bezingen. Bij hem breek je het hoofd over alle verschillende soorten maniërisme (een soort van kunststroming van rond de 16e eeuw) en hoor je wat voor een groots kunstenaar **Rubens** is. Helaas is de Antwerpse trots hier terecht. Zelfs Jonckheere geeft zuchtend toe dat Rubens werkelijk grandioos is, ook al kwam bij hem de "waardering voor Rubens niet van nature".

“
Er is geen syllabus,
alleen maar vibes
en powerpoints

Tijdens het semester hoef je enkel een wekelijks hoorcollege te overleven. Er is geen syllabus, alleen maar vibes en powerpoints. (Tenzij je besluit €80 te spenderen aan 'Algemene Kunstgeschiedenis', maar dat is oplichterij.) Zeshonderd plaatjes rijker, een potentiële nieuwe liefde ontdekt in van Eyck en nul centjes armer: welkom bij de kunstwetenschappen.

Dagelijkse Restokost

"AT LAST! DE BRUGREVIEW IS TERUG"

In de legendarische woorden van **Etta James**: *at last!* De Brugreview is terug, al is het niet in zijn volledige vorm. Deze keer rolde *Schamper* de Blandijnberg af naar campus Coupure om de nieuwe verskeuken uit te proberen.

Zoals altijd neem je een plateau en bestek, en schuif je aan in de rij tussen de andere vermoeide studenten. Voor jou verschijnt al snel een kleurrijk buffet vol koude gerechten die je eindeloos kan combineren. Je kan zelfs kiezen hoeveel je op je bordje neemt. Voor vegetariërs en pescotariërs is het aanbod zeer toegankelijk: bijna alles is voor hen een optie. De aardappelsalade met peterselie was, al zeggen we het zelf, absoluut *goated*.

Jammer genoeg is er niet zoveel warm eten beschikbaar. Het initiatief achter de verskeuken blijft wel bewonderenswaardig. Het zou nu eenmaal flink wat planning vergen om alles vers te houden met een even ruim warm aanbod. Maar vrees niet: de iconische Brugspaghetti is nog steeds een optie.

DOOR JOREN STOX & SARAH
VAN CROMBRUGGEN

“
GOATED

Monsters aan de UGent

DOOR JOPPE FRANS

Als pol&soc'er had ik het privilege om gesprekken te voeren met mijn medestudenten over ons veiligheidsgevoel op campus. Elke prof werd plots verdacht. De angst dat je promotor je zomaar ineens zou kunnen bespringen, zit er goed in.

Macht is een complex gegeven, maar de gevolgen zijn simpel te begrijpen. Zodra een persoon veel macht heeft, is misbruik van die macht vaak niet ver te zoeken. Het heeft de unieke eigenschap dat het mensen doet veranderen in monsters, en hoe meer macht iemand heeft, hoe groter dat monster wordt. Als mensen zich niet meer verplicht voelen om zich te verantwoorden naar anderen toe, omdat ze toch onaanraakbaar zijn, dan gaat het vaak snel mis.

Onze wereld zit vol met zulke monsters, laat u niks wijsmaken. Daar tegen vechten is toch niet altijd zo simpel. Net door de machtspositie van daders, durven mensen die grensoverschrijdend gedrag verwerpen vaak toch niet in te grijpen. Op de uitspraak 'de universiteit is rot vanbinnen', volgt al te vaak de reactie dat het allemaal genuanceerder ligt. Nogmaals, laat u niks wijsmaken: onze wereld zit vol met monsters, en die monsters zijn een gevolg van ongecontroleerde macht. Dat is misschien op eerste gezicht een enge wereld, maar een wereld vol monsters wordt al een stuk minder eng als je het licht durft aandoen.

De UGent heeft een probleem met grensoverschrijdend gedrag. Dat dit heel misschien gelinkt is aan het feit dat proffen elke dag mogen egotrippen

vooraan in de aula, is misschien controversieel om te zeggen, maar in mijn opinie niet ver weg van de waarheid.

De macht van proffen gaat ook verder. Om rector te worden moet je een meerderheid halen bij de proffen. Diezelfde rector is echter wel dé persoon die je moet contacteren indien je wilt dat de dader geen les meer mag geven. Het systeem zorgt ervoor dat een rector twee keer zal nadenken voor die aan de macht en kicks van proffen gaat komen.

Indien er dan toch een tuchtprocedure wordt gestart, zetelen in de commissie alweer professoren. Proffen die bij elke veroordeling vrezen dat als ze te streng zijn, zij zelf later in de problemen kunnen komen. Je kan ook het best hopen dat de persoon die je heeft aangerand ook niet een bekende Vlaming is.

Hoeveel ik er ook over schrijf en spreek, de conclusie blijft hetzelfde: ik ben boos. Ik ben boos dat dit toneeltje elke keer opnieuw wordt gevoerd. Ik ben boos dat er nog altijd mensen zijn die fluisteren: "Is dat nu echt zo erg?" Het probleem is macht, punt. Proffen weten dat grensoverschrijdend gedrag niet oké is, daarom doen ze het juist.

“
**Proffen weten dat
grensoverschrijdend
gedrag niet oké is,
daarom doen ze het juist**

Nieuwsoverzicht maart-april:

Studieplekken, financiën en 'Academische gezelligheid'

DOOR MARIE-JULIE VINCKIER, CHARLOTTE VAN DEN BORRE, LEONIE DE DECKER,
EMILIE DE WINNE & JOPPE FRANS, EMMA JUXON-SMITH // BEELD: YANNE DE FRENNE

De periode april-maart was, om het licht uit te drukken, een bewogen periode aan de UGent. We vatten de belangrijkste gebeurtenissen samen.

GSR STOPT MET BLOKLOCATIES

De Gentse Studentenraad (GSR) heeft besloten om vanaf februari 2025 te stoppen met de organisatie van bloklocaties voor studenten. De reden? Een structureel tekort aan middelen, infrastructuur en ondersteuning, waardoor het volgens de raad onmogelijk is geworden om kwalitatieve en toegankelijke studieplekken te blijven voorzien voor de studenten.

Tot nu toe werkte de GSR met student-vrijwilligers om extra studieplekken buiten de faculteitsbibliotheken open te houden tijdens examenperiodes, maar de werkdruk is te hoog en ongelijk verdeeld tussen faculteiten. Sommige studentenraden worden disproportioneel zwaar belast, terwijl de vrijwilligers zelf steeds minder tijd hebben voor hun eigen studies.

Bovendien leidt de huidige, gedecentraliseerde aanpak tot grote verschillen in toegankelijkheid: sommige locaties sluiten al om 17 uur, terwijl de nood het hoogst is in de avond en het weekend. Dat zorgt voor overbelasting van plekken zoals de Sterre en de Thermanal.

De GSR pleit daarom voor een ge-

centraliseerd studieplekbeleid aan de UGent, naar het voorbeeld van universiteiten zoals de KULeuven en de TU Delft. Concreet vraagt de studentenraad langere openings-

“
Na lange tijd is er dus
eindelijk een balans te
vinden in de begroting

uren van studieplekken, inzet van jobstudenten in plaats van vrijwilligers en slim gebruik van vrije auditoria en lokalen.

Met deze beslissing wil de GSR zich opnieuw kunnen focussen op haar kerntaken: studenten vertegenwoordigen en ondersteunen.

FINANCIEEL SUCCES VOOR DE UGENT

De UGent heeft het voorbije jaar opvallend goed gescoord op financieel vlak. De uitgaven liepen lager uit dan begroot. Met andere woorden: er werd, tegen de verwachtingen in, minder uitgegeven dan gepland. Ook de netto financiële opbrengsten liggen hoger dan verwacht.

Zowel de universiteitsdiensten als de faculteiten gaven minder uit dan wat er in het budget voorzien was. Vooral op het vlak van water en energie lagen de uitgaven opvallend lager dan geanticipeerd. Ook bij de uitgaven aan nieuwe investeringen was dit het geval. Opvallend: dit jaar heeft men minder gespendeerd aan de studentenvoorzieningen, waaronder sociale voorzieningen, huisvesting, kinderopvang en maaltijdvoorzieningen voor het personeel.

Ieder jaar krijgt de UGent middelen van de overheid voor het Bijzonder Onderzoeksfonds (BOF). Ondanks een vastgelegde basisfinanciering, blijven de investeringen in het BOF, dat bovendien ook gebruikt mag worden in het kader van onderzoek voor infrastructuur, personeel en werking, aan de lage kant.

Voor het eerst in jaren bereiken de uitgaven voor onderwijs- en onderzoeksprojecten aan de UGent het niveau van de inkomsten. Na lange tijd is er dus eindelijk een balans te vinden in de begroting.

GRENSOVERSCHRIJDEND GEDRAG AAN DE UGENT

In haar roman 'Academische gezelligheid' schrijft **Hilde Van Liefveringhe** over haar voormalige promotor en haar ervaringen met grensoverschrijdend gedrag. Hoewel er geen namen genoemd worden, maken de beschrijvingen duidelijk dat het om professor **Carl Devos** gaat.

De feiten die in het boek beschreven worden, spelen zich af in 2011 aan de faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen. Kandidaat-vice-rector **Herwig Reynaert** was toen decaan aan die faculteit. Hij benadrukt dat er geen sprake is van een doofpotoperatie en dat hij en de toenmalige rector, **Anne De Paepe**, zich integer hebben gedragen.

Carl Devos heeft aangekondigd juridische stappen te ondernemen. Volgens hem gaat het om een zaak van eerroof. Ondertussen hebben enkele van zijn (ex-) collega's, onder wie professor **Nicolas Bouteica**, een open brief geschreven om hem te steunen.

EINDELIJK EXTERNEN IN TUCHTORGANEN?

Lang was het zelfstandig academisch personeel (ZAP), proffen dus, oververtegenwoordigd in alle tuchtorganen. Deze tuchtor-

ganen zijn belangrijk om onder andere sancties voor grensoverschrijdend gedrag op te leggen. Al in januari 2024 werden de tuchtreglementen hervormd, zodat minstens de meerderheid in elk orgaan zou bestaan uit externen. Toch heeft het geduurd tot maart dit jaar om een oproep te doen voor externe leden en deze tuchtorganen effectief opnieuw te beginnen samenstellen.

“ Carl Devos heeft aangekondigd juridische stappen te ondernemen

stratief en technisch personeel (ATP) in de selectiecommissie die deze externen verkiest, wat opnieuw een meerderheid van het ZAP betekende. Ook zou de samenstelling van deze commissie zeer ontransparant zijn verlopen. Zo wisten de centrale studentenvertegenwoordigers nog van niets toen de eerste mails al verstuurd waren.

Aangezien deze commissie zal beslissen welke externen er vier jaar lang over alle tuchtza-

ken zullen oordelen, hebben de studentenvertegenwoordigers extra vertegenwoordiging geëist. Die hebben ze ondertussen ook gekregen. De definitieve samenstelling van de selectiecommissie is nu: twee studenten, twee ATP'ers, één OAP'er en drie ZAP'ers.

BETOING NSV! EN PARADE VAN SOLIDARITEIT

Op donderdag 27 maart vonden in het centrum van Gent twee betogingen plaats. De NSV! (Nationalistische Studentenvereniging) trok met een omstreden optocht door de stad, onder de leuze 'generatie remigratie'. Ze uitte zich tegen immigratie en 'buitenlandse verkrachters'.

Als reactie op deze betoging werd aan de andere kant van de stad een Parade van Solidariteit georganiseerd. De politie was massaal aanwezig om confrontaties te vermijden. Toch sloeg de sfeer later op de avond om aan het Zuid. De politie zette het waterkanon in om tegenbetogers uit de buurt van de NSV!-betoging te houden.

"Ik vind mijn politieke ongebondenheid een troef"

INTERVIEW MET
RECTOR RIK
VAN DE WALLE

DOOR JOPPE FRANS, TINA MORTHIER & CHLOË REMACLE // BEELD: IBE BRAECKMAN

Het jaarlijkse rectorinterview van *Schamper* is hier! We legden Rik Van de Walle enkele vragen voor over de rectorverkiezingen en de recente gevallen van grensoverschrijdend gedrag die aan de UGent naar boven kwamen.

U gaat nu voor een derde termijn als rector. Mogen we meer van hetzelfde verwachten of komt er een radicale breuk met het verleden?

"Er komt geen radicale breuk met het verleden. Maar als ik een extra aandachtspunt naar voren mag schuiven, zal het de autonomie en

“
"Het besef dat je niemand iets verschuldigd bent, biedt een enorme onderhandelingsmacht"

het zelfbeschikkingsrecht van de universiteit zijn. Een universiteit moet politiek onafhankelijk kunnen opereren, dit is cruciaal."

"We gaan ons blijven richten op de kernactiviteiten van de universiteit: onderzoek, onderwijs en maatschappelijke dienstverlening.

Daarnaast hebben we welzijn hoog op de agenda staan. De afgelopen jaren hebben we belangrijke stappen gezet in ons welzijnsbeleid door procedures te verbeteren en transparanter te maken. We zijn actief op zoek naar externe deskundigen om lid te worden van tuchtcommissies en tuchtraden. Hoewel we duidelijke vooruitgang boeken, ben ik van mening dat er nog werk aan de winkel is. Een van de redenen waarom ik graag opnieuw rector wil zijn, is om deze verbeteringen verder door te zetten."

"In mijn jaren als rector en daarvoor heb ik waardevolle netwerken opgebouwd op verschillende niveaus, wat een grote meerwaarde vormt voor de universiteit. Daarnaast zijn er enkele belangrijke projecten in gang gezet die zich nog in de opstartfase bevinden, zoals 'UGent verbeeldt 2050'. Ook is er nog steeds een problematiek rond studentenhuysvesting, waarbij de nadruk ligt op betaalbare

studentenkoten. Deze plannen vereisen verdere uitwerking en implementatie. Met mijn ervaring wil ik deze trajecten zeer graag verder coördineren en tot een succesvol resultaat brengen."

U spreekt van ervaring en van politieke ongebondenheid. Uw tegenkandidaat Petra De Sutter heeft die ervaring nog niet, en daarnaast heeft ze een duidelijke politieke achtergrond. Wat denkt u van haar als tegenkandidaat?

"Het is niet aan mij om uitspraken te doen over andere kandidaten, dat is aan de kiezers. Uiteraard kan ik wel een uitspraak doen over wat ik zelf belangrijk vind. Ik vind mijn politieke ongebondenheid een troef. Alle UGent'ers moeten het gevoel hebben dat jij hun rector bent en ik denk dat politiek ongebonden zijn daarbij helpt. Een deel van de job is ook een gesprek aangaan met anderen, waaronder met overheden. Ik heb altijd ervaren dat politiek onafhankelijk zijn

mij de vrijheid geeft om zeer stevig te onderhandelen wanneer dat nodig is. Het besef dat je niemand iets verschuldigd bent, behalve de UGent, en weten dat anderen dat ook weten, biedt een enorme onderhandelingsmacht."

De laatste tijd is het thema grensoverschrijdend gedrag niet weg te denken uit het publieke debat. Hoe komt het dat dit nog steeds zo'n groot probleem vormt binnen de universiteit?

"Zijn er probleemsituaties aan de oppervlakte gekomen in mijn termijn als rector? Ja. Zullen er de komende jaren nog probleemsituaties aan de oppervlakte komen?"

“

"Het is makkelijk om je achter procedures te verschuilen"

Ja. Kan ik u garanderen dat er zich de komende vier jaar, als ik rector ben, geen enkele probleemsituatie zal voordoen? Nee, ik kan u dat niet garanderen. Wat ik wél kan garanderen, is dat ik de aanpak van dergelijke probleemsituaties serieus neem, zoals ik de afgelopen acht jaar heb laten zien. Wanneer een probleem onder mijn aandacht kwam, heb ik nooit alleen beslist om al dan niet actie te ondernemen. Ik heb dat niet gedaan als rector en ik heb dat voordien ook niet gedaan als decaan. Het is makkelijk om je achter procedures te verschuilen. Maar zelfs met goede procedures is het belangrijk dat de betrokken actoren verantwoordelijk en correct handelen."

"Ik ben verstandig genoeg om te weten dat er vele expertisedomeinen zijn waarin ik geen specialist ben. Daarom heb ik, bij zowel formele als informele meldingen van grensoverschrijdend gedrag, steeds de reflex om dit te bespreken met experts. In het bijzonder welzijnsexperten en juridische experts, zowel interne als externe. Behalve in één geval, heb ik hun advies telkens opgevolgd. In dat ene geval heb ik een tuchtprocedure opgestart terwijl niet iedereen dat de beste optie vond."

"Bij de meest recente tuchtzaak bij de bio-ingenieurs legde een onafhankelijke tuchtraad een sanctie op, op basis van een drievoudige schuldigverklaring voor financiële fraude, schending van wetenschappelijke integriteit en grensoverschrijdend gedrag. Persoonlijk vind ik die sanctie veel te licht. Hoewel het moeilijk is om zo'n sanctie van een onafhankelijke tuchtraad publiek toe te lichten, zie ik het wel als mijn plicht om dat te doen. Als rector kan je je immers niet verstoppen in het rectoraat en hopen dat de storm overwaait."

"In de zaak waarbij een professor uit de politieke wetenschappen recent genoemd werd, vind ik dat men in 2014 een foute inschatting heeft gemaakt. Men oordeelde

toen kennelijk dat het niet nodig was om juridisch advies in te winnen, hoewel dat wel degelijk had gekund. Dat is alleszins een groot verschil met hoe dergelijke zaken tegenwoordig behandeld worden. Ik zal bovendien op die manier blijven handelen. In dergelijke zaken betrek ik al jaren experts. Laat het duidelijk zijn dat dit geen nieuw voornemen is voor de komende vier jaren, maar iets wat al gebeurt."

Tijdens uw termijn kwam er een nieuw decreet 'Grensoverschrijdend gedrag in het hoger onderwijs' op tafel. Er zijn toen ook allerlei adviezen gevraagd. Wat opviel is dat de hogeronderwijsinstellingen, onder andere de UGent, zeiden dat ze niet

akkoord gingen, tijdens de bespreking bij de Vlaamse Onderhandelingscommissie voor het Hoger Onderwijs en Universitair Ziekenhuis Gent.

"De UGent heeft altijd het standpunt ingenomen dat externe meldpunten een goede zaak zijn. Tijdens een overleg met de Commissie Onderwijs in het Vlaams Parlement heb ik dit standpunt ook duidelijk gemaakt. Maar niet alle Vlaamse rectoren zaten hierover op dezelfde lijn. Zelf stond ik volledig achter het idee van externe meldpunten, net als het idee om externe leden op te nemen in tuchtraden en tuchtcommissies."

"Wat mij betreft zouden tuchtraden en tuchtcommissies volledig uit externe leden moeten bestaan. Dit onderwerp werd besproken binnen de universiteit en de meningen waren verdeeld. De Raad van Bestuur oordeelde uiteindelijk dat de helft van de leden extern moest zijn. Vervolgens heb ik dat standpunt verdedigd."

Er zijn sommige mensen, zoals Sofie Avery, de auteur van het boek 'Over de schreef', die willen dat de universiteit nog verder gaat dan wat ze nu doet. Ze wil een soort reglement dat relaties tussen studenten en proffen tout court verbiedt. Waarom kunnen we niet verder gaan in zo'n richting?

"Vrij recent werd dit thema uitgebreid besproken in de Raad van Bestuur, net als in andere commissies en adviesorganen. We hebben serieus overwogen om intieme relaties volledig te verbieden, waarbij zowel voor- als tegenargumenten grondig tegen elkaar werden afgewogen. Uiteindelijk hebben we besloten om relaties tussen profen en studenten niet op voorhand categorisch te verbieden."

"Het is trouwens niet omdat je iets formeel verbiedt, dat het met zekerheid niet meer gebeurt. Daarnaast heeft vrijheid ook waarde. Ik weet dat dit een delicate uitspraak is omwille van het gevoelige onderwerp, maar net om die reden

moet je in mijn ogen enkel verbieden wat daadwerkelijk problematisch is. De Raad van Bestuur denkt er net zo over."

“

"Bij intieme relaties moet er sprake zijn van echte wederzijdse toestemming"

"Bij intieme relaties moet er sprake zijn van echte wederzijdse toestemming. Wanneer iemand 'ik wil dit' zegt, moet dat uit vrije wil zijn, zonder angst voor mogelijke repercussies bij weigering. Een relatie waarin deze vrijheid ontbreekt, is geen consensuele relatie. Als er een machtsverhouding bestaat binnen een intieme relatie moeten beide personen nagaan of de relatie daadwerkelijk consensueel is. Daarbij ligt de grootste verantwoordelijkheid bij degene met een hogere rang: die persoon moet zéér kritisch zijn voor zichzelf bij het beantwoorden van de vraag of de relatie vrij en gelijkwaardig is."

"Op basis van deze principes zeggen we dat een relatie tussen een professor en een student niet per definitie verkeerd is. Wel wordt in zo'n geval de professionele relatie verbroken: de professor mag geen examen meer afnemen van de student en de relatie moet officieel gemeld worden. Als aan al deze voorwaarden is voldaan, dan vind ik dat de vrijheid om een dergelijke relatie te hebben kan blijven bestaan."

Programma's rectorduo's vergeleken

Nu de rectorverkiezing dichterbij komt, dringt de tijd om een keuze te maken. Vind je de websites van de kandidaten verwarrend, maar wil je graag de juiste keuze maken? Eigen onderzoek is niet nodig: dit artikel vat de belangrijkste punten samen.

ONDERWIJS: MENTALE GEZONDHEID, DIGITALISERING EN AI

De drie pijlers van het programma van **Rik Van de Walle** en **Ilse Derluyn** zijn innovatie, interdisciplinariteit en digitalisering. Bij interdisciplinariteit zetten ze in op actieve lesvormen en samenwerkingen. Ze zien AI ook als een tool voor de bevordering van werk voor zowel de student als docent, maar wijzen ook op het belang van academische integriteit door te pleiten voor richtlijnen. Zij hechten in hun programma belang aan

Petra De Sutter en **Herwig Reynaert** streven naar kwaliteitsvol academisch onderwijs door te focussen op enkele doelstellingen. Een daarvan is meer studenten aan de UGent in de juiste opleiding krijgen. Dit willen ze bereiken via

een focus op meer autonomie voor studenten binnen het curriculum.

Een centraal punt in hun programma is de beheersing van studie- en werkdruk voor student en docent. In tegenstelling tot Van de Walle

“

De campagne van De Sutter en Reynaert focust meer op mentale gezondheid

mentaal welzijn en willen inzetten op aanvullende taalondersteuning en toegankelijke psychologische hulp voor studenten uit kansgroepen. Ze wegen beiden de voor- en nadelen af die *on campus* lesgeven en afstandsonderwijs hebben op het leerproces, sociaal welzijn, maar ook inclusie. Verder willen ze meer ondersteuning bieden in de studiekeuze van studenten door nauwe banden te onderhouden met middelbare scholen en hogescholen binnen de UGent-groep.

en Derluyn, is de campagne van De Sutter en Reynaert meer gefocust op mentale gezondheid. Zij stellen dat een goede mentale gezondheid essentieel is voor studenten en medewerkers om goed te presteren. Voor hen staan open feedbackcultuur, verbindende

“
**Er wordt een
beschermingskader
opgezet voor
klokkenluiders en
melders**

communicatie en (de)connectie centraal. Ze willen ook een beleidscel 'welzijn en gezondheid' oprichten, zodat er een grotere focus kan zijn op structurele oorzaken van welzijnsproblemen.

Het duo ziet net als Van de Walle en Derluyn een rol voor AI binnen de bevordering en ondersteuning van onderzoek en onderwijs. Er ligt een nadruk op de nood aan verantwoord gebruik van AI onder studenten en medewerkers. Ze verwijzen specifiek naar de ecologische impact en de ongelijkheid in de toegang van deze technologie. Daarnaast wijzen ze erop dat de gegenereerde informatie bepaalde perspectieven bevoordeelt.

**PROCEDURES ROND GREN-
OVERSCHRIJDEND GEDRAG**

Door de recente gebeurtenissen aan de UGent zijn de procedures

rond grensoverschrijdend gedrag een thema voor de rectorverkiezingen geworden. Het programma van Van de Walle en Derluyn wil de procedures, de interne en de externe meldpunten herzien, met een genuanceerde kijk door de inzichten uit de externe audit. Die externe audit was eerder aangevraagd door de UGent in 2024 en nam de meldpunten over grensoverschrijdend gedrag onder de loep, die zeer gebrekkig bleken te zijn. Een nieuw plan is al opgezet dat prioritair uitgevoerd en opgevolgd zal worden in samenspraak met de betrokken diensten, medewerkers en studenten. De hervormingen leggen een klemtoon op laagdrempeligheid en de bescherming van de melders. Daarnaast zouden er in geval van ontslag exitbevragingen moeten plaatsvinden.

Ze willen de rol van externen vergroten binnen de tuchtorganen en procedures. Parallel daaraan wordt er een beschermingskader opgezet voor klokkenluiders en melders. Van de Walle en Derluyn verwijzen vooral naar het werk dat al is verwezenlijkt, onder het huidige mandaat van Van de Walle. Hij wil dit dus in de toekomst verder zetten.

Het andere duo, De Sutter en Reynaert, verwijst ook naar de externe audit als basis voor de hervorming, met een grote focus op de meldpunten. Zij stellen dat er een betere systematiek moet komen in de opvolging en monitoring van meldingen. Dit willen ze bereiken door in te zetten op een goede werking

tussen de meldkanalen en een beleidsonafhankelijke aanpak die in samenspraak met de melder moet plaatsvinden. Ze benadrukken het belang van een gecertificeerde vertrouwenspersoon en de organisatie van meldpunten op facultair niveau.

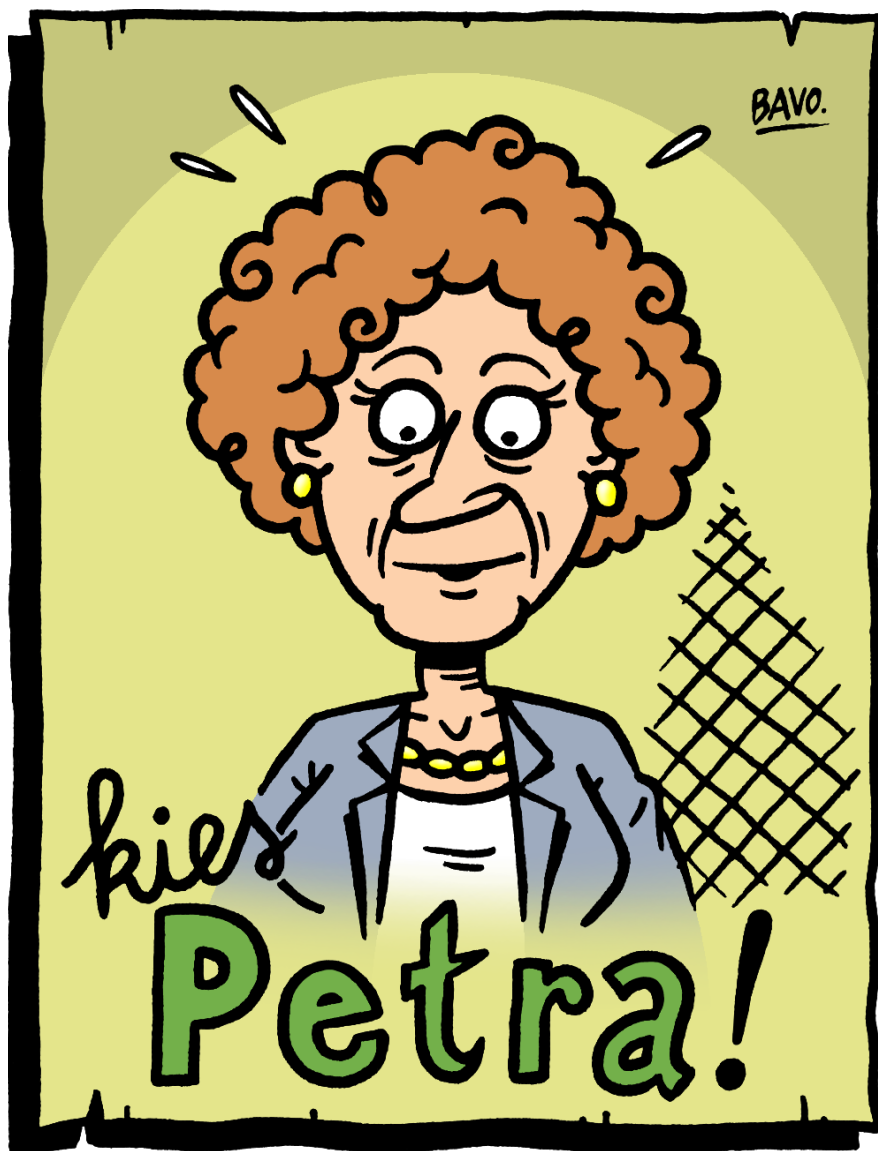
Vanuit het idee van laagdrempeligheid, wil men de mogelijkheid van een anonieme melding verder uitwerken. Bij herhaaldelijke meldingen rond dezelfde persoon moeten betrokkenen op facultair niveau de decaan kunnen inlichten.

**MAATSCHAPPELIJKE ROL VAN
DE UGENT**

Vanuit de discussie over internationale samenwerkingen, zijn er soms vraagtekens over de maatschappelijke rol van de universiteit. Van de Walle en Derluyn hechten een

“
**Beide duo's vinden
de internationale
uitstraling van de
UGent belangrijk**

groot belang aan maatschappelijke betrokkenheid en leggen de nadruk op de eerdere interdisciplinaire en internationale samenwerkingen binnen onderwijs en onderzoek. Internationalisering is voor hen een belangrijk onderdeel van het maatschappelijke engagement van de universiteit.

De afgelopen twee academiejaren rezen er veel vragen rond een academische boycot tegen Israël. Binnen die discussie speelden het dual use-beleid en de Mensenrechtencommissie een grote rol. Het duo schaart zich volledig achter deze organen. Verder hechten ze belang aan gelijkwaardige partnerschappen met het Globale Zuiden, waarbij mensenrechten centraal staan.

De Sutter en Reynaert zien internationalisering aan de UGent als iets fundamenteels. Zij willen inzetten op internationaliseringsraad en het facultaire niveau. Naast efficiëntie, zou het beleid de belangen van internationale studenten en medewerkers moeten waarborgen. Net zoals het andere duo vinden ook zij de internationale uitstraling van de UGent belangrijk.

Voor De Sutter moet er ook in tijden van besparingen aandacht blijven voor duurzame ontwikkelingsdoelen, zeker wanneer het gaat over samenwerkingen met het Globale Zuiden.

Hoewel beide kandidatenduo's pleiten voor transparantie rond internationale partnerschappen, laten ze beiden nog niet volledig in hun kaarten kijken over het verdere verloop rond de beëindiging van partnerschappen met Israël.

Op 23 april nemen de duo's het tegen elkaar op tijdens het Grote Rectordebat, georganiseerd door Schamper en de Gentse Studentenraad. Check onze socials voor meer info!

Oorlog tegen de natuur: de ecologische impact van oorlogsvoering

DOOR SAMUEL BOCKEN, ANAÏS VANASSCHE & ERDAL YAYLA

Oorlog brengt niet alleen een verschrikkelijk dodentol met zich mee, het is ook een ecologisch drama. De schade is wijdvertakt: van watervervuiling tot vernietiging van landbouwgebied. Hoe groot is de schade en gaat er een strategie achter schuil?

WAT GEBEURT ER MOMENTEEL?

In juni 2023 werd de Kachovkadam in Oekraïne opgeblazen. Maar liefst achttien kubieke kilometer vervuild water overstroomde een bos van meer dan 120 vierkante kilometer. Als gevolg daarvan beschadigden pesticiden, industrieel afval en andere giftige stoffen het bos-ecosysteem. Bovendien vervuilde de ramp bijna alle drinkwatervoorraden in de regio. Herstel van het ecosysteem kan tientallen jaren in beslag nemen.

In Palestina vernietigt Israël landbouwgebieden, omdat die gebruikt zouden worden voor terroristische aanvallen. De systematische vernietiging van boomgaarden, velden en kassen zorgt ervoor dat

het gebied tot een woestijn verdort. Bovendien laten de bommen giftige zware metalen achter, die zich verspreiden in de ecosystemen en de voedselketen. Deze ecologische schade brengt voedselonzeekerheid en gezondheidsproblemen met zich mee, maar maakt het ook moeilijker voor de ontheemde bevolking om na het conflict terug te keren.

Oorlogen zijn bovendien een zware hindernis in de strijd tegen klimaatopwarming, hoewel ze geen aandacht krijgen in internationale koolstofreductieplannen zoals het Akkoord van Parijs. De emissies van raketten, tanks en gevechtsvliegtuigen worden niet meegeteld in deze plannen. Hetzelfde geldt voor de CO₂-emissies door bosbranden en bombardementen.

“
Oorlogen krijgen
geen aandacht
in internationale
koolstofreductieplannen

ECOLOGISCHE IMPACT VAN DE OORLOGSINDUSTRIE

De oorlogsindustrie brengt enorme vervuiling met zich mee. Het is moeilijk om hier een cijfer op te plakken. Hoewel de NAVO streeft naar een reductie in broeikasgasemissies en uiteindelijk klimaatneutraliteit, weigert het onder de invloed van de Verenigde Staten zijn lidstaten te verplichten om militaire emissierapportages te maken. Ook de manier waarop ze dit meten, is niet transparant. Volgens schattingen zou het echter gaan om 5,5% van de totale uitstoot van broeikasgassen, wat maar iets minder is dan de jaarlijkse uitstoot van India. Dit percentage ligt hoger dan dat van de totale vlieg- en ruimtevaart.

Het gaat niet alleen om het oorlogvoeren dat veel uitstoot, maar ook de voorbereiding op oorlog, het opkuisen en heropbouwen erna. Gaza, dat voor 70% verwoest is, zou bijvoorbeeld 21 jaar aan opkuiswerk nodig hebben. De heropbouw zou naar schatting evenveel vervuiling veroorzaken als de jaarlijkse uitstoot van Nieuw-Zeeland.

In het geval van Oekraïne zien we dat 25% van de uitstoot te wijten is aan oorlogsvoering, terwijl 36% van de totale uitstoot naar de heropbouw zou gaan.

ECOLOGISCHE Vernieling als Doelbewuste Strategie

De hierboven besproken ecologische schade is vaak een ongelukkig bijproduct van oorlogsvoering, maar soms is deze schade juist

“
**Milieubewustzijn heeft
dan niet de hoogste
prioriteit**

doelbewust toegebracht. In een actief oorlogsgebied doet men er alles aan om de vijand te verslaan. Milieubewustzijn heeft dan niet de hoogste prioriteit.

Recente voorbeelden van doelbewuste ecologische vernieling zijn talrijk: gaande van het gebruik van de giftige herbicide 'Agent Orange' door de Verenigde Staten in Vietnam, naar de drooglegging van moerasgebieden als straf tegen dissidenten voor hun rol in de opstanden tegen het regime van **Saddam Hoessein** tijdens de eer-

ste Golfoorlog, tot het opblazen van de Kachovkadam door Russische troepen in de hoop om een Oekraïense tegenaanval te stoppen. Door de vernietiging van bossen, de vervuiling van drinkwater of het bombarderen van landbouwgebieden, wordt de vijand de toegang tot noodzakelijke grondstoffen ontnomen.

De beslissingen die in oorlogstijd worden genomen, hebben echter vaak langdurige gevolgen. Niet alleen kan het jaren duren voordat vernielde bossen zich herstellen, maar ook de vergiftigde ondergrond heeft een impact op iedereen die erop leeft. Zo worden er tot op de dag van vandaag in Vietnam nog steeds kinderen geboren met ernstige misvormingen, die direct in verband worden gebracht met het gebruik van 'Agent Orange', nu inmiddels zo'n vijftig jaar geleden.

ECOCIDE?

Ecocide is de opzettelijke grootschalige beschadiging, vernietiging of het verlies van ecosystemen. Ecocide op internationaal niveau erkennen als een misdrijf kan een juridische oplossing bieden voor ecologische schade. Een paar jaar terug werd een voorstel ingediend om ecocide op te nemen in het Statuut van Rome, waardoor het Internationaal Strafhof daders zou kunnen bestraffen. Dit voorstel is nog niet van de grond gekomen. Ook de Verenigde Naties erkennen ecocide momenteel nog niet.

INTERVIEW MET APACHE

Het journalistieke platform *Apache* won de Geuzenprijs 2025. Wij spraken met hoofdredacteur Karl van den Broeck en journalist Tom Cochez over het belang van de onafhankelijke onderzoeksjournalistiek en het boek 'De vrienden van het vastgoed'.

Jullie hebben de Geuzenprijs gewonnen, waarvoor proficiat. De reden waarom jullie de prijs hebben ontvangen, is omdat jullie 'vragen stellen die commerciële media uit de weg gaan'; door middel van onderzoeksjournalistiek. Staat de rol van de journalistiek als vierde macht volgens jullie onder druk?

Tom: "Ik vrees van wel. Dat is de reden waarom we met *Apache* zijn begonnen. Vroeger had je kranten die politiek verzuild waren. Nu zijn ze commercieel geworden. Hoewel media vandaag heel hard worden weggezet als of links of rechts, worden ze vooral commercieel gestuurd. Volgens ons is dat de kern van het probleem. Wat vandaag verschijnt, is iets wat mensen graag willen lezen. Eigenlijk zou journalistiek moeten gaan over wat maatschappelijk relevant is."

Karl: "Wij moeten ook winst maken. Ons doel is echter niet om winst te maken en die winst vervolgens uit te keren aan onze aandeelhouders. We willen net genoeg winst maken om onze missie te volbrengen, namelijk onderzoeksjournalistiek."

"Kranten hebben een grote crisis meegemaakt. De advertentie-inkomsten die ze vroeger ontvingen, zijn naar sociale media gegaan. Daardoor heb je nog maar twee à drie mediabedrijven in ons land.

De enige bron van inkomsten die ze nu nog hebben, is de lezer en data over die lezer. Elke keer dat jij op de site van HLN op de column van **Goedele Liekens** klikt, bouwen zij een profiel van je op. Zo wordt jouw persoonlijkheid vermarkt aan adverteerders. Het zijn geen mediabedrijven meer, het zijn databedrijven. Wij beschouwen onze lezers in de eerste plaats

“

"Elke keer dat jij op de column van Goedele Liekens klikt, bouwen kranten een profiel van je op"

als burger. Voor de commerciële media zijn hun lezers klanten die verleid moeten worden."

Denken jullie dat klassieke kranten of mediabedrijven op dezelfde manier als jullie aan onderzoeksjournalistiek kunnen doen?

Tom: "Bij elke krant zitten nog journalisten die waardevol werk leveren en willen leveren. Ik denk wel dat de krijtlijnen waarbinnen zij moeten werken beperkter zijn dan bij ons. Het hoogste goed voor een journalist is onafhankelijkheid. Bij *Apache* moeten we geen advertenties verkopen. We leven enkel van onze lezers die een abonnement kopen. Daardoor worden we misschien wel wat minder betaald, maar het werk als journalist is veel fijner."

Karl: "Je ziet ook dat reguliere media steeds meer abonnementen moeten verkopen. Dan moeten ze ook artikels publiceren waarvoor mensen willen betalen. Ze zetten nu dus ook opnieuw in op onderzoeksjournalistiek, puur om commerciële redenen. Er heerst een soort hitsige, ranzige toon. Ze doen ook vaak aan hit-and-run: ze onthullen een groot schandaal, en dan laten ze het dossier vallen. Dat is niet oké. Wij daarentegen, blijven al onze dossiers opvolgen."

en mediabedrijven meer, het zijn databedrijven"

DOOR TINA MORTHIER & SARAH VAN CROMBRUGGEN // BEELD: SARA SCHELSTRAETE

"Wij hopen met onze artikels impact te hebben op de samenleving. Wij hopen dat politici hun collega's tot verantwoording roepen. We hopen dat de wetten, bijvoorbeeld de milieuwetgeving, worden veranderd om wantoestanden niet meer mogelijk te maken. Ik heb de indruk dat veel van

onze collega's niet geïnteresseerd zijn in de maatschappelijke relevantie van de stukken die ze brengen, maar enkel in de heisa die ze ermee kunnen opwekken."

Onlangs bracht Apache het boek 'De vrienden van het vastgoed' uit, dat een portret schetst van de 'immocratie' in België. Waar gaat het boek over?

Tom: "Het boek onderzoekt de nauwe relatie tussen de vastgoedsector en de politiek. Die dynamiek bevindt zich in een grijze zone die structureel problematisch is. Het boek focust op één specifiek dossier, namelijk het verhaal van Land Invest Group waarbinnen de Antwerpse N-VA en de Luikse PS samenwerkten. Die samenwerking toont dat het geen ideologisch conflict is."

Karl: "In vastgoed valt veel geld te verdienen, zeker wanneer een politicus bijvoorbeeld beslist om braakliggende grond om te zet-

“

"De samenwerking tussen de Antwerpse N-VA en de Luikse PS toont dat het geen ideologisch conflict is"

ten naar bouwgrond. Dan kan men lood in goud veranderen. Dat opent de deur voor belangenvermenging: politici die gunsten aannemen, of zelfs geld van projectontwikkelaars. Soms hebben politici zelfs directe banden met de sector. Projectontwikkelaars richten zich simpelweg op de meerderheidspartijen om soms met haast maffieuze praktijken hun bouwplannen uit te werken."

Jullie hebben veel problemen ondervonden bij het schrijven van dit boek, zoals bijvoorbeeld privédetectives.

Tom: "Er hebben een tiental rechtszaken plaatsgevonden, puur om

ons te demotiveren. Bovendien zijn er privédetectives ingehuurd om te ontdekken waar onze informatie vandaan komt. Wat ons het meest heeft geschaad, zijn de uithalen van **Bart De Wever**. Hij noemde ons werk 'riooljournalistiek' omdat we onderzoek deden naar mensen uit zijn directe omgeving."

Karl: "Het is natuurlijk onze deontologische plicht om de identiteit van onze bronnen te beschermen en dat werkt op de zenuwen van andere partijen."

Denken jullie dat jullie boek effect heeft gehad op de verkiezingen, aangezien de N-VA bijvoorbeeld een politieke overwinning heeft binnengehaald?

Tom: "Ik maak mij geen illusies dat we een verschil gemaakt hebben, maar het boek heeft het thema rond vastgoed en politiek in de gemeenteraadsverkiezingen op de agenda gezet."

Karl: "Heel wat schepenen en burgemeesters in Vlaanderen zijn op de vingers getikt voor zo'n gedrag. Sommigen onder hen werden vervolgens niet herverkozen. Dat toont aan dat er wel werd nagedacht over dit thema tijdens de verkiezingen."

VERLEDEN TIJD:

Vrijmetselarij aan de UGent

DOOR ROOSJE VISSCHEDIJK
BEELD: YANNE DE FRENNE

Moet een rector intelligent zijn? Of charismatisch? Of katholiek? In het verleden werden er verschillende voorwaarden gesteld om rector te mogen worden aan onze universiteit. Maar wie bepaalt er wat een rector geschikt maakt?

PLURALISTISCHE UNIVERSITEIT

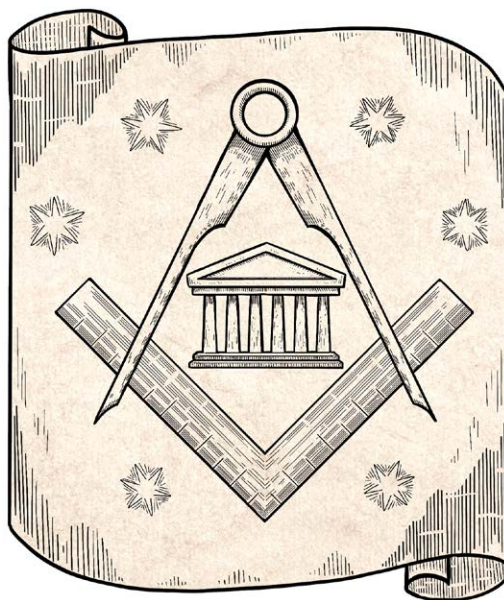
De UGent is sinds 1830 een pluralistische universiteit. Dat houdt in dat zowel katholieken als vrijzinnigen welkom zijn. Na de Belgische onafhankelijkheid kwamen deze twee groepen tot een overeenkomst: de universiteiten van Gent en Luik zouden georganiseerd worden door de overheid, terwijl de universiteit van Leuven volledig katholiek werd. Uit ongenoegen in liberale kringen werd in 1834 de Brusselse ULB opgericht, die volledig losstond van klerikale invloed en overheidsinmenging. Later splitste die op in de ULB en de VUB die we vandaag kennen.

De professoren van de universiteit van Gent kwamen van gemengde achtergronden en ook nu nog profileert de UGent zich als pluralistisch en divers. Lange tijd was er zelfs afwisselend een katholieke en dan weer een vrijzinnige rector. Deze balans werd echter verbroken toen de universiteit aan het begin van dit millennium meerdere verkiezingen achter elkaar een katholieke rector koos. Dit leidde tot onvrede bij de vrijzinnigen. Hier komt ook de vrijmetselarij in het spel.

DE VRIJMETSSELARIJ

De vrijmetselarij is een internationale organisatie die omhuld wordt door geheimzinnigheid. De loges, kleinere onderdelen van de vrij-

metselarij, zijn bedoeld als plekken waar de leden veilig gesprekken kunnen voeren over, onder andere, spiritualiteit. Daarnaast biedt de loge een mogelijkheid om een gemeenschapsgevoel te ervaren zonder godsdienstige lading. In Gent zijn ongeveer 2200 mensen

“
**Lange tijd was er
afwisselend een
katholieke en dan weer
een vrijzinnige rector**

lid van de vrijmetselarij. Omdat er weinig bekend is over de loges, de anonimiteit van de leden erg belangrijk is en de meeste leden binnenkomen via coöptatie is er weinig gekend over de vereniging.

Door deze mysterieuze sfeer is de vrijmetselarij al vaak het doelwit van samenzweringstheorieën geworden, niet in het minst tijdens rectorverkiezingen van de UGent.

INVLOED VAN DE GENTSE LOGE

Dat er na drie katholieke rectoren op een rij met **Rik Van de Walle** weer een vrijzinnige rector werd verkozen, en dat die dan ook nog lid van de Gentse Loge bleek te zijn, heeft bij veel mensen vragen opgeroepen over de invloed van de vrijmetselarij. Zouden de leden uit onvrede over het katholieke rectorchap invloed hebben uitgeoefend op de verkiezingen? In de aanloop naar de aanstaande rectorverkiezingen wordt opnieuw hevig gespeculeerd over de invloed van het vrijmetselaarschap van Van de Walle. In tijden van sociale media kunnen zulke vermoedens en angsten nog sneller verspreid worden en bij een breder publiek terechtkomen. Hoewel het belangrijk is de transparantie van het bestuur te waarborgen en op te passen voor belangenvermenging, bestaat het risico dat een eenzijdige focus op de achtergrond van rectorkandidaten ten koste gaat van de aandacht voor hun inhoudelijke competenties.

SPELLETJESPAGINA

DOOR BRAM MAES

Crypto: in deze editie van de spelletjespagina worden tien hoofdsteden cryptisch omschreven. Let op: een lange 'ij' wordt als één karakter geschreven, een korte 'ei' zijn twee karakters. Succes *moatje*!

1. Paniek in de keuken

--	--	--	--	--	--	--

2. Verzakken van de onderwereld

--	--	--	--	--	--	--	--

3. Literaire gevangenneming

--	--	--	--	--	--	--	--	--

4. Het omgekeerde van B-vingers:

--	--	--	--	--	--

5. Geschenk voor Lisa

--	--	--	--	--	--	--	--

6. Steek het in de oven!

--	--	--	--	--	--

7. Vader tripje

--	--	--	--	--

8. Belgenadvies

--	--	--	--	--	--	--	--

9. De verwijdering van sk

--	--	--	--	--

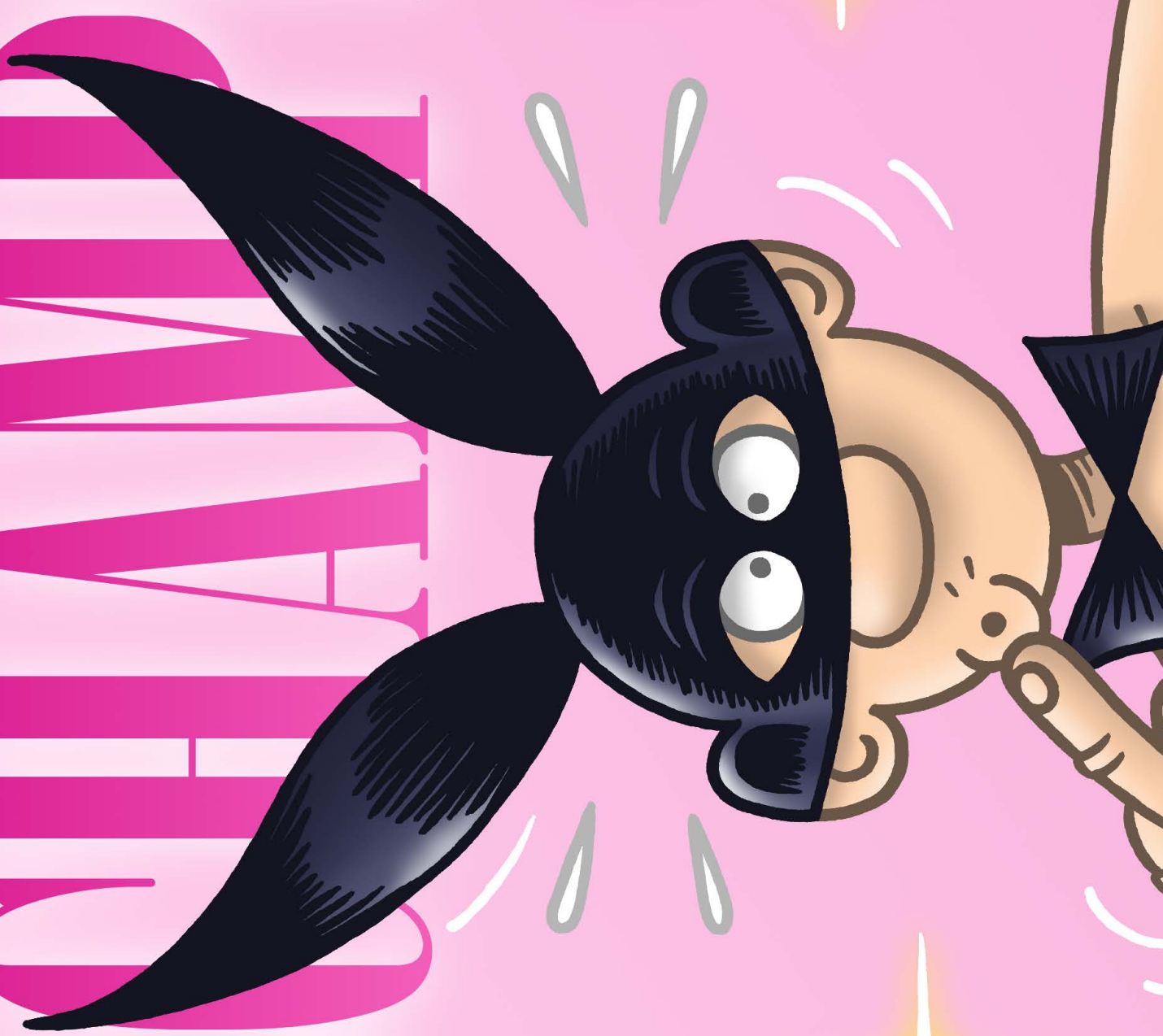
10. Een Thais monnikskleed

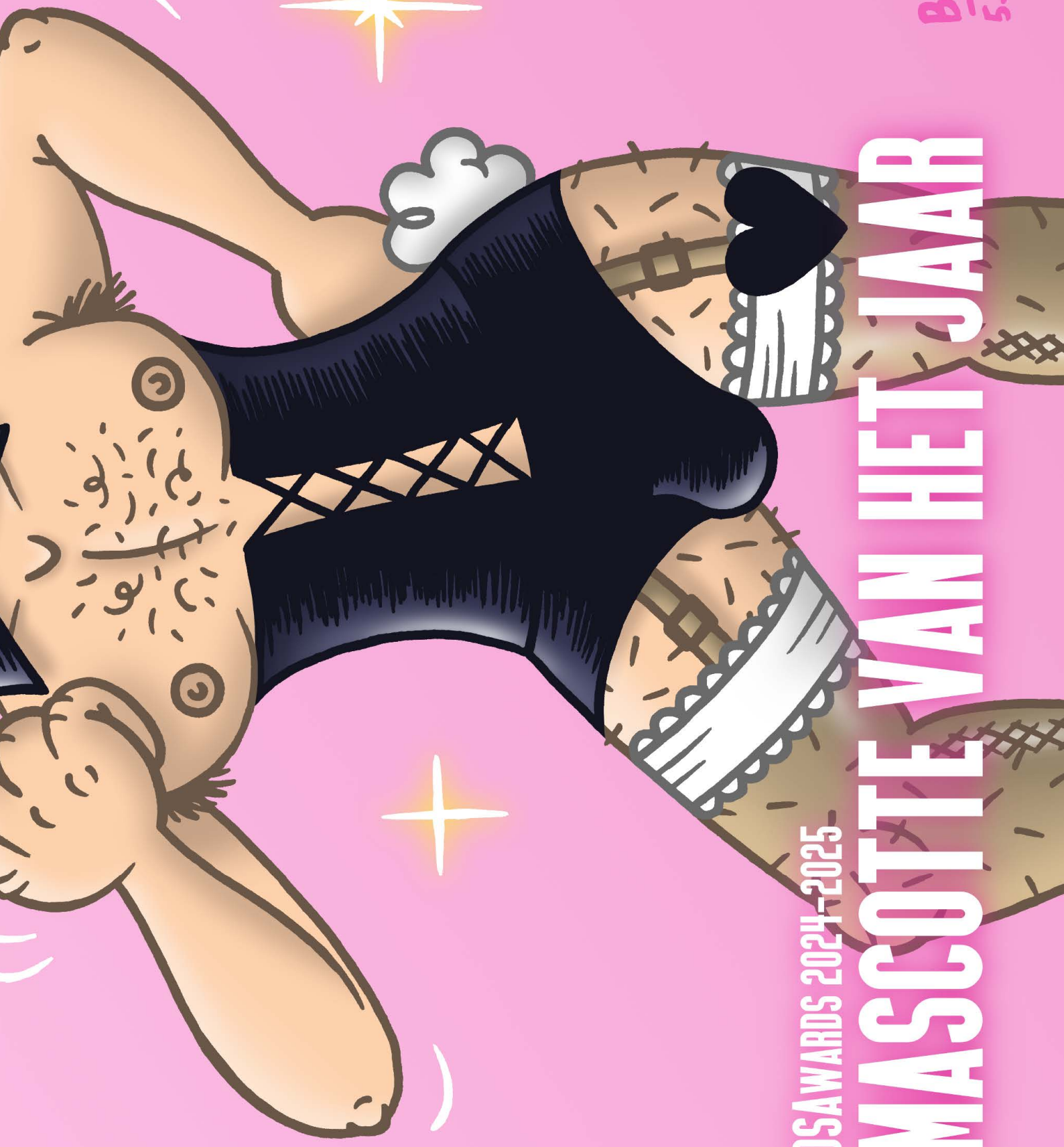
--	--	--	--	--	--

Oplossing: 1. bange-kok Bangkok 2. hel-zinken Helsinki 3. boek-arrest Boekarest
4. A-tenen Athene 5. Lisa-bon Lisbon 6. Bak-dat Bagdad 7. Pa-reis Parijs
8. Belg-raad Belgrado 9. Min-sk Minsk 10. Thai-pij Taipei

STUDENTENPERS

STUDENTENPERS
WAS NOG NOOIT
ZO SEXY!

DSAWARDS 2024-2025

MASCOTTE VAN HET JAAR

BAVO.
5.4.2025

Vaarwel, USAID

DOOR HENRI SPRIET, HASSIA SOULEYMANE & LUNE SCHOLLAERT // BEELD: JAKOB DE SMAELE & NINA VANDEZANDE

Op 20 februari tekende Donald Trump een *executive order* dat humanitaire hulp vanuit Amerika bijna volledig platlegde. Dat heeft zware gevolgen, want miljoenen mensen over de hele wereld zijn van die hulp afhankelijk.

De Verenigde Staten waren tot voor kort het land dat de meeste humanitaire hulp ter wereld bood. Sinds 24 februari zijn duizenden programma's van USAID stopgezet en meer dan honderdduizend medewerkers wereldwijd ontslagen.

Donald Trump en **Elon Musk** beweren dat de organisatie corrupt is en overheidsgeld verkwist.

“
Miljoenen mensen
zullen de beslissing
van Trump voelen

HIV/AIDS. Het gaf geld aan allerlei initiatieven voor de preventie en behandeling van AIDS. Die worden dan uitgevoerd door andere organisaties, zoals onder andere USAID.

HULP ALLERLEI

Miljoenen zullen deze beslissing van Trump voelen. Veel gebieden zijn afhankelijk van Amerikaanse voedselhulp, medische zorg en proper water. De humanitaire hulp die USAID ondersteunde was heel divers en wijdverspreid. Van gezondheidszorg en kwalitatief onderwijs tot onafhankelijke journa-

listiek en bosbescherming, er was een uitgebreide waaier aan projecten die zich over de hele wereld bevonden. Dat de stekker uit dit agentschap is getrokken, zal talloze mensenlevens kosten. Door de diversiteit van de projecten is het niet zo makkelijk om een optelsom te maken van de ravage die deze beslissing zal achterlaten. Sinds de Russische invasie was Oekraïne de grootste ontvanger van deze humanitaire hulp, dus dat land zal vermoedelijk ook grote gevolgen ondervinden.

USAWABLIET?

USAID is het Amerikaanse Agentschap voor Internationale Ontwikkeling. Het werd opgericht door president **John F. Kennedy** in 1961, tijdens de Koude Oorlog. Het moest toen een minder bureaucratische manier bieden om andere landen te steunen. Zo konden de Verenigde Staten met de Sovjet-Unie concurreren voor invloed in onder andere Europa en Afrika. Sinds haar ontstaan heeft USAID in een of andere vorm steun gegeven aan zowat elk land op aarde.

Naast USAID werden ook PEPFAR en de Millennium Challenge Corporation getroffen. Dat eerste is een fonds voor de bestrijding van

GEZONDHEID ZONDER GRENZEN

Een belangrijk onderdeel van de USAID-steun ging naar HIV-klinieken in onder andere Zuid-Afrika, een land waar bijna 15% van de bevolking besmet is met het virus. In het begin van de HIV/AIDS-pandemie was een besmetting zo goed als een doodvonnis. Sinds de historische handdruk tussen prinses **Diana** en een AIDS-patiënt is er gelukkig al enorm veel vooruitgang geboekt in de behandeling van HIV/AIDS. Met de juiste medische omkadering is de levensverwachting van besmette patiënten dan ook amper nog korter dan die van de niet-besmette medemens. De klinieken die door USAID ondersteund werden, gaven aan de vele patiënten een laagdrempelige toegang tot deze levensreddende zorg. Zorg die ze zonder deze klinieken waarschijnlijk niet zullen krijgen.

“

Ook de WHO voelt de druk van de Verenigde Staten op het vlak van humanitaire hulp

Niet alleen voor HIV, maar ook voor tal van andere infectieziekten liepen er preventieprojecten. Vaccinatieprogramma's voor mazelen, polio, baarmoederhalskanker, en andere ziekten redden vele mensenlevens. En hoewel sommigen misschien denken dat deze ziektes niet tot in hun ivoren toren komen, is niets minder waar. Bepaalde ziektes, zoals mazelen en polio, kunnen met vaccinatieprogramma's de wereld uitgeholpen

worden, maar dit kan enkel als er wereldwijd ingezet wordt op vaccinatie. Dat is eerder al gelukt met de pokken. Ook met polio was de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) goed onderweg om het uit te roeien, maar het gebrek aan gezondheidszorg in Palestina zorgde daar voor nieuwe uitbraken. De infectieziekten die op sommige plaatsen woekeren, blijven niet binnen de grenzen van 'derdewereldlanden', maar reizen mee met vakantiegangers en migranten. Zo kunnen ze tot heel dicht bij die ivoren toren komen.

BESTAAT ER OOK EEN EU-AID?

USAID is niet de enige organisatie die zich op grote schaal bezighoudt (of eerder bezighield) met humanitaire hulp. Ook de WHO en het Directoraat-Generaal voor Internationale Partnerschappen (DG INTPA) van de Europese Commissie spelen een belangrijke rol. De WHO is de gespecialiseerde orga-

nisatie van de Verenigde Naties die een sturende en coördinerende rol heeft op het gebied van wereldwijde gezondheid en welzijn. Ook de WHO voelt de druk van de Verenigde Staten op het vlak van humanitaire hulp. Sinds Amerika besloten heeft uit de organisatie te stappen, heeft de WHO een vijfde van haar subsidies verloren, wat aanzienlijke gevolgen heeft gehad.

Hoewel er momenteel geen volwaardige Europese tegenhanger van USAID bestaat, komt DG INTPA het dichtst in de

buurt. Dit minder bekende orgaan van de Europese Commissie is verantwoordelijk voor het beheer van de ontwikkelingsprogramma's van de EU. DG INTPA richt zich op de ontwikkelingshulp van de EU en financiert projecten die gericht zijn op armoedebestrijding, duurzame ontwikkeling en humanitaire hulp. De programma's zijn bedoeld om landen buiten de EU te ondersteunen.

Het grootste verschil tussen USAID en DG INTPA is dat DG INTPA geen overheidsinstantie is, maar een onderdeel van de Europese Unie. Daarnaast zijn er andere Europese organisaties, zoals de Europese Investeringsbank (EIB) en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD), die zich ook richten op het financieren van ontwikkelingsprojecten en de inspanningen van DG INTPA aanvullen.

Homeopathie of homeomanie?

DOOR ROBIN CHAN & SARAH VAN CROMBRUGGEN

We hebben een obsessie met antibiotica, en voor elke bijwerking van een pil bestaat er wel een andere pil die je kan slikken. Het is dus misschien niet zo gek dat mensen naar alternatieven grijpen. Een populaire keuze is homeopathie, maar wat is dat precies?

De oorsprong van homeopathie dateert uit 1796 bij de Duitse arts **Samuel Hahnemann**. Tijdens zijn carrière als arts begon hij regelmatig kinine te nemen. De symptomen die deze stof opwekt, zijn gelijkaardig aan malaria, maar tegelijk milder. Kinine was een gekend medicijn tegen malaria. Hahnemann stelde dat een medicijn dat vergelijkbare symptomen veroorzaakt als een ziekte, diezelfde ziekte ook kan genezen. Zo'n medicatie moet wel extreem verdund worden, anders zou het de symptomen net verergeren. 'Extreem' mag je hier gerust ook in die betekenis opvatten: deze verdunningen zijn chemisch meestal niet te onderscheiden van de stof waarin er opgelost wordt. Vaak is er zelfs niet één molecule van de werkzame stof aanwezig in het eindproduct. Om de geneeskrachtige eigenschappen toch te behouden, wordt er tussen de verdunningen geschud met de oplossing. Zo, geloofde Hahnemann, wordt de ge-

neeskrachtige potentie van de stof overgedragen tussen oplossingen. Er is tot nu toe nog geen wetenschappelijk bewijs dat er inherente geneeskrachtige eigenschappen zijn die zo overgedragen kunnen worden.

LESS IS MORE

Ondanks de sterke verdunning van de medicijnen, waren de sterfgevallen in homeopathische ziekenhuizen beduidend lager dan in de conventionele ziekenhuizen

“

**Een waterige oplossing
voorschotelen en rusten
was dus beter dan het
lammetje in het Lam
Gods nadoen**

tijdens de 19e eeuw. Moderne medicatie stond toen nog maar in haar kinderschoenen, waardoor bijvoorbeeld praktijken zoals aderen en gangbare kuur waren. Een waterige oplossing voorschotelen en rusten was dus beter dan

het lammetje in het Lam Gods nadoen. Terwijl moderne medicatie zich in de loop van de 20e eeuw ontwikkelde, nam de populariteit van homeopathie af. In de jaren 70 keerde het tij en nam de populariteit opnieuw toe. Vandaag de dag wordt homeopathie door velen sceptisch bekeken, maar het blijft een bekend alternatief geneesmiddel. De meningen verschillen wel sterk per land. Zo is homeopathie onderdeel van het nationale gezondheidssysteem in India, terwijl ze in België niet terugbetaald wordt door de sociale zekerheid.

BAAT HET NIET, DAN SCHAADT HET NIET?

Tot nu toe wijzen alle studies erop dat homeopathie een placebo is. Dit betekent dat het medicijn geen effect heeft. Maar soms worden er ook giftige stoffen zoals belladonna of arseen gebruikt in de bereiding van een zo'n medicijn. Als deze bereiding niet goed wordt uitgevoerd, is het mogelijk dat er een gevaarlijke concentratie van die stof aanwezig blijft. Zo werden er in 2003 meerdere gevallen van arseenvergiftiging gelinkt aan de alternatieve medicatie. Homeopathische bedrijven proberen soms ook orthodoxe medicatie af te schilderen als gevaarlijk of ineffectief, wat mensen kan overtuigen om hun kuren te verkiezen boven een werkzaam alternatief.

Zijn we vatbaarder voor allergieën dan vroeger?

DOOR BJARNI VANHOUTTE, LUNE SCHOLLAERT & TINA MORTHIER // BEELD: YANNE DE FRENNE

De lente is er weer. De zon schijnt, de natuur ontwaakt. Samen met die natuur ontwaken echter ook de pollenallergieën. Er wordt gezegd dat de moderne mens veel vatbaarder is voor allergieën dan vroeger. Maar klopt dat wel?

Waarom lijken steeds meer mensen allergisch te zijn voor van alles en nog wat? De ene niest door de pollen, de andere krijgt uitslag van pinda's. Onder wetenschappers is een populaire verklaring hiervoor de 'hygiënehypothese'. De smetvrees in de Westerse wereld zou er volgens deze theorie voor zorgen dat ons immuunsysteem onvoldoende gestimuleerd wordt, en dan maar toevallige stofjes in ons lichaam als vijand bestempelt.

GEKREGEN VAN MAMA EN PAPA

Als je nu je ouders wilt bellen om te zeggen dat hun kuisdrift de oorzaak is van je allergie, wacht dan nog even. Misschien ligt het niet aan hun schoonmaakijver, maar speelt er daarentegen een erfelijke factor. Heb je een allergische ouder, dan is de kans op een allergie 40%. Bij twee ouders loopt dat op tot 60%. Geen allergische ouders? Dan heb je geluk, want je hebt slechts 10% kans op een allergie. Genetica speelt dus mee, maar verklaart niet waarom allergieën de laatste decennia zo sterk zijn toegenomen.

OOST, WEST, WELKE THUIS IS BEST?

Zijn het dan de omstandigheden waarin je opgroeit die je kans op een leven vol niezen bepalen? Om dit te onderzoeken zou je een studiepopulatie nodig hebben waarbij

mensen met min of meer dezelfde genen in een tegengestelde leefomgeving opgroeien. Proefdieren kan je in een kunstmatige leefomgeving van elkaar scheiden, maar mensen zijn over het algemeen minder meegaand. De Sovjet-Unie trok zich hier echter niet al te veel van aan, en splitste de Duitse popu-

latie in twee studiegroepen, oost en west. In het oosten, met minder hygiëne en meer infectieziekten, bleken minder kinderen allergisch te zijn dan in het steriele westen.

OUDE VRIENDEN

De Old Friendstheorie bouwt verder op de hygiënehypothese, en legt de oorzaak bij onze vervreemding van parasieten en microben. Deze 'oude vriendjes' waarmee onze voorouders constant in contact

kwamen, triggerden het immuunsysteem. Zoals je moet oefenen om met de juiste kracht een basketbal in de ring te gooien, zo moet ook het immuunsysteem oefenen om niet te weinig, maar ook niet te veel te reageren op de indringers die ons lichaam passeren. Nu leven we sterieler, gewapend met ontsmettingsgel en mondklappers, en krijgt ons systeem de kans niet de immunoreactie te verfijnen. Af en toe slaat het dus op hol.

DUIZEND DAGEN

Volgens wetenschapper **Tessa Roseboom** zijn de eerste duizend dagen van je leven essentieel voor je gezondheid. Borstvoeding en contact met dieren en met oudere kinderen zorgen voor blootstelling aan een brede mix van microben en versterken zo je immuniteit. Aangezien je dit artikel zit te lezen, zijn je eerste duizend dagen in deze wereld waarschijnlijk al gepasseerd en heb je hier dus niet zo veel aan.

En dat is dan ook meteen het grootste mankement aan de hygiënehypothese: we zijn er niets mee. Een te propere leefomgeving veroorzaakt wat genies en loopneuzen, maar samen met de ontdekking van antibiotica heeft het ook het aantal slachtoffers van infectieziekten doen kelderen. En de keuze tussen een pollenallergie en cholera is wel snel gemaakt.

"Gerechtelijke geneeskunde is niet geschikt voor tere zieltjes"

INTERVIEW MET FORENSISCH ARTS EVY DE BOOSERE

DOOR ANAÏS VANASSCHE & EMILIE DE WINNE // BEELD: ELLA PAUWELS

Professor Evy De Boosere is forensisch arts en medisch afdelingshoofd gerechtelijke geneeskunde van het UZ Gent. Ze praat ons bij over de recent opgerichte afdeling en over haar leven als wetsdokter.

Hoe bent u tot de keuze gekomen om voor gerechtelijke geneeskunde te gaan?

"Ik heb dat altijd al willen doen, ik ben daarom dan ook gestart met geneeskunde. Het is een mooie specialisatie. We werken vaak sa-

men met politieagenten, rechters en procureurs. In moeilijke dossiers hebben we soms nood aan advies. In dat geval spreken we soms een toxicoloog, orthopedist, gynaecoloog, microbioloog of een psychiater aan. Het is dus zeer gevarieerd. Bovendien kom je op plaatsen terecht waar je normaal gesproken niet zou komen. Zo overlijdt er soms eens iemand op een woonboot, of op een dak, waar je een mooi zicht hebt over de stad."

Hoe zou u gerechtelijke geneeskunde beschrijven aan een leek?

"Het is een tak van de geneeskunde die helpt om vragen vanuit justitie te beantwoorden door middel van de wetenschap. Iemand die juridisch geschoold is, zoals een procureur, kan medische vragen hebben over een dossier. Een wetsdokter kan een antwoord bieden. Bij dossiers rond levende personen gaan die vragen over de verwondingen en of de oorzaak overeenkomt met

de verklaring van de betrokkene. Het kan ook gaan over een overledene en de omstandigheden van diens overlijden."

Veel mensen zijn geïntrigeerd door true crime. Waar komt die fascinatie volgens u vandaan?

"Ik denk dat mensen geïntrigeerd zijn door de dood en alles wat daarbij hoort, omdat dat iets mysterieus is. Vaak heeft een overledene diens laatste momenten alleen

beleefd. Dat zorgt voor veel onbeantwoorde vragen die mensen willen invullen. Een ander element is dat we een cultuur hebben waarin we niet hebben geleerd hoe we

“

"Zo overlijdt er soms eens iemand op een dak, waar je een mooi zicht hebt over de stad"

moeten omgaan met de dood. Een geboorte vieren we met een babyborrel en een babyshower, maar een traditionele begrafenis is vaak een trieste gebeurtenis. Nu zijn er tendensen om een afscheid persoonlijker te maken met foto's en teksten."

De afdeling Gerechtelijke Geneeskunde is vrij recent opgericht. Hoe en waarom is deze afdeling er gekomen?

"Het is in principe geen nieuwe afdeling, in de zin dat er al jaren gerechtelijke geneeskunde beoefend wordt aan de UGent. Onze universiteit kent heel wat professoren

die voor het mortuarium instaat. Ook is er een team prosectoren, die werkzaam zijn op andere afdelingen in het ziekenhuis. Als de autopsieassistent er niet is, of in het weekend, helpen zij bij autopsies."

In 2019 was 'Wetsdokters' te zien op VTM. Het programma volgt zes forensische artsen, waaronder u. Vindt u dat dat programma een accuraat beeld schept van het beroep?

"Het vormt een vrij goed beeld van wat de job inhoudt. Het is uiteraard

niet mogelijk om alle negatieve aspecten te capteren, maar het geeft goed mee waar we mee bezig zijn, en waar de moeilijkheden liggen."

Wat doet u om de soms zware werkdagen even te vergeten of te relativeren?

"De autorit die ik moet afleggen van het werk naar huis zorgt voor een zekere bezinking van wat mijn werk mij heeft voorgeschoteld. Daarnaast probeer ik mijn vrije tijd in te vullen met rustgevende activiteiten: wandelen, in de natuur zijn en paardrijden, bijvoorbeeld. Ook koop ik soms eens bloemen, die geven het leven wat kleur. Ik heb vroeger ook een tijdje 's avonds na het werk confituur gemaakt. Maar het is niet zo dat ik me onderwerp aan extreme activiteiten zoals bun-

geejumpen. Vaak is de tijd die ik heb om te ontspannen beperkt."

Waarom is gerechtelijke geneeskunde een interessante specialisatie voor studenten geneeskunde?

"Het is een zeer boeiende en gevarieerde specialisatie die je op onverwachte plekken brengt. Het is een beetje vergelijkbaar met mensen die werkzaam zijn op de spoedafdeling en dus niet geschikt voor tere zieltjes of iemand die een

“

"We hebben een cultuur waarin we niet hebben geleerd hoe we moeten omgaan met de dood"

afgelijnde werkweek wil. Daarnaast worden we helaas blootgesteld aan de minder positieve aspecten van de mens. Het autopsieproces waarin je lichamen moet gaan manipuleren, is ook zeer fysiek vermoeiend. Maar er zijn naast de negatieve aspecten genoeg redenen om het wel te doen. Sowieso moet je een passie hebben voor wat je doet, dat geldt voor elke job."

die belangrijk zijn geweest voor de gerechtelijke geneeskunde. Zeker op nationaal niveau was de UGent de school bij uitstek waar belangrijke dingen werden gedaan, zoals onderzoeken naar belangrijke moordzaken. Vijf jaar geleden is dat takenpakket, net zoals in alle andere universiteiten, ondergebracht in het UZ Gent-ziekenhuis. Voordien was het ondergebracht bij de faculteit Geneeskunde van de UGent."

Wie werkt er zoal bij deze afdeling en wat gebeurt er allemaal?

"We doen alle medico-legale opdrachten die ze ons toevertrouwen: een plaatsbezoek, uitwendige schouwingen, autopsies, onderzoek van slachtoffers en daders. Er werkt hier een autopsieassistent

Hoe gezond is het eten in De Brug?

DOOR FIEN WAEGE & TAILAH BAERT // BEELD: ANNEKE D'HOLLANDER

De UGent probeert een gezond menu samen te stellen voor de studentenrestaurants, maar dat is niet altijd eenvoudig.

FRIETFLATIE

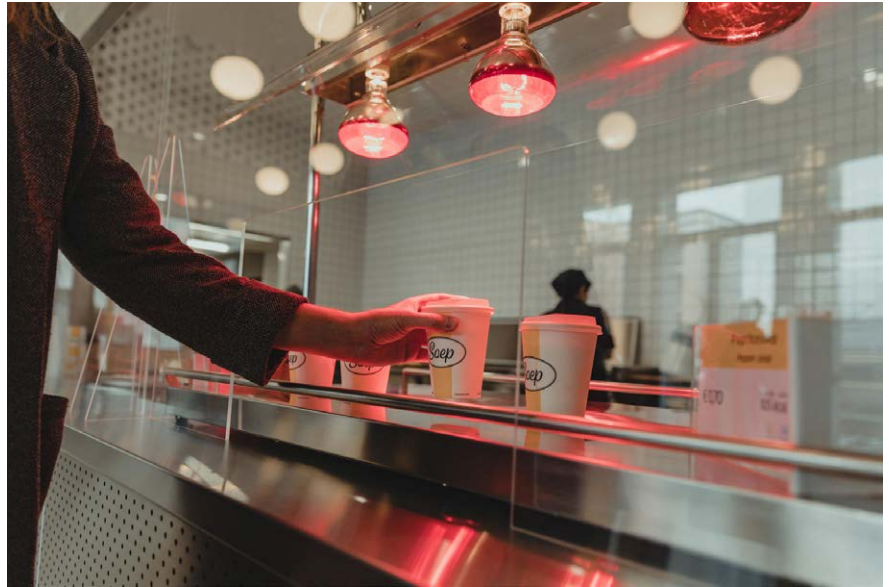
In het verleden probeerden de studentenresto's op verschillende manieren gezonde maaltijden aan te moedigen, maar zonder veel succes. Zo kregen studenten vijftig cent korting als ze een gezonde maaltijd op het menu kozen. Ook probeerden de resto's om gezondere gerechten meer in de kijker te zetten. Die strategieën bleken echter weinig effectief. In de verkoopcijfers waren geen merkbare verschillen op te tekenen. Als studenten kaaskroketter zien, is er weinig dat hun aandacht daarvan kan afleiden, zo bleek. Wel kwam er een vettaks op frieten. Oorspronkelijk ging het over een meerprijs van vijftig cent, maar dit bedrag werd ondertussen opgetrokken naar tachtig cent. Frieten zijn dus een pak duurder geworden. Mo-

“

Frieten zijn een pak duurder geworden

menteel zijn er geen plannen om de vettaks uit te breiden naar andere ongezonde menuopties. Een suikertaks of zouttaks zitten er niet meteen aan te komen. De zakjes zout die je gratis kan meegrissen aan de kassa's blijven dus gratis.

De resto's bieden geen rood vlees meer aan. In de eerste plaats

kwam deze maatregel er om de resto's duurzamer te maken, maar het is natuurlijk handig meegenomen dat de hoge gemiddelde vleesconsumptie hierdoor daalt. Het vegetarische aanbod opnieuw uitbreiden is voorlopig geen optie. In 2023 werd het aanbod trouwens nog gehalveerd. Er is momenteel weinig vraag naar een uitbreiding vanuit de studenten. Daarnaast is het aanbod bij de leveranciers beperkt en zelfs gedaald de afgelopen jaren. De vegetarische maaltijden die wel goed verkopen, zoals pasta en kaaskroketter, zijn bovendien niet de gezondste.

PROEFPROJECT OP COUPURE

Sinds dit academiejaar loopt er op Campus Coupure een proefproject in de cafetaria en de resto. Waar andere campussen werken met een regeneratiekeuken die is ingericht om voorbereide en diepgevroren

maaltijden op te warmen, is er op Campus Coupure nu een verskeuken. Chefs bereiden alle gerechten met verse ingrediënten. De evaluatie van dit project komt er pas aan het einde van volgend academiejaar, maar de eerste signalen zijn gunstig. De studenten zijn in ieder geval positief over het experiment. Ook de financiën zijn voorlopig onder controle, ondanks het feit dat vers koken arbeidsintensief is.

Met het project hoopt de UGent bij te dragen aan de eiwitshift. Het doel daarvan is om de verhouding tussen dierlijke en plantaardige eiwitten in de consumptie te verbeteren. De UGent koos ervoor om zelf te beginnen koken omdat er op de markt, en dus bij de leveranciers van de maaltijden in de andere resto's, niet voldoende aanbod is dat voldoet aan de vereisten voor die eiwitshift.

oud-leden opgelet!

In november viert *Schamper* zijn vijftigste verjaardag en JULLIE zijn de eregasten!

Scan onderstaande QR-code om de enquête in te vullen, dan krijg je binnenkort een persoonlijke uitnodiging toegestuurd.

Alvast tot dan!

(P.S.: Deel deze boodschap met al je Schampervrienden van indertijd.)

Dystopische romans als wapen tegen dictaturen

DOOR TAILAH BAERT // BEELD: YANNE DE FRENNE

Met de release van 'Sunrise on the Reaping' duiken oude en nieuwe fans opnieuw in wereld van 'The Hunger Games'. De serie zette ooit het genre young adult op de kaart, maar tegenwoordig zijn de dystopische romans relevanter dan ooit.

De reeks 'The Hunger Games' (THG) beschrijft een wereld waarin grote delen van de planeet onbewoonbaar werden na een lange periode van klimaatrampen. Het land Panem, gesitueerd in Noord-Amerika, werd gesticht na

“
De beroemde groet
met drie vingers
werd gebruikt als "de
brutaalste vorm van
verzet, stilte"

"een wrede oorlog om het weinige dat overbleef". President **Snow** staat aan het hoofd van een dictatuur waarin het Capitool met ijzeren vuist regeert over twaalf districten. THG is in essentie een pleidooi voor democratie en een waarschuwing voor wat er kan gebeuren als macht te geconcentreerd raakt.

De Economist Intelligence Unit meet al twintig jaar hoe het gesteld is met het democratiepeil in de wereld. Op basis van verschillende parameters wordt elk land ingedeeld in een van deze vier regimetypes: volwaardige democratie, gebrekkige democratie, hybride regime of autoritair regime. In 2008, toen het

eerste boek in de serie uitkwam, leefde 14,4% van de wereldbevolking in een 'volwaardige democratie'. Anno 2024 was dat nog slechts 6,6%. Democratie is dus stilaan met uitsterven bedreigd. Waar **Suzanne Collins'** waarschuwing over een toekomst waarin Noord-Amerika verzeild raakt in een dictatuur nog slechts doemdenken leek, is dat ten tijde van de publicatie van het vijfde boek in de serie plots niet meer zo onrealistisch.

EEN TIJDLOOS GENRE

Dystopische fictie is een genre dat in zowel literatuur als cinema populariteit geniet en, net omdat het een ongedefinieerde toekomst beschrijft, van alle tijden is. Het archetype van de dystopische roman in de moderne literatuur is '1984' (gepubliceerd in 1949) van **George Orwell**, maar ook eerdere (bijvoorbeeld 'Brave New World') en latere ('The Handmaid's Tale') werken hebben het genre vormgegeven. Het is dan ook geen toeval dat al deze boeken, met wisselend succes, verfilmd werden.

Er zit een stukje Utopia in elk dystopisch verhaal. Vaak floreert een kleine groep (super)mensen ten koste van de rest van de wereld. Zo wordt in **H.G. Wells'** roman 'The Time Machine' (1895) een utopische wereld aangedreven door een ondergrondse slavenpopulatie. In THG baden de inwoners van het Capitool in luxe en overdaad

dankzij de welvaart die de districten produceren. Het bestaan van de utopie kan in deze voorstellingen enkel het resultaat zijn van bijvoorbeeld klassenuitbuiting of het verlies van individuele vrijheden zoals vrije meningsuiting en reproductieve rechten. Die noodzakelijke dynamiek tussen utopie en dystopie vinden we ook terug in de echte wereld. De ideale maatschappij voor elke politieke voorkeur is immers een nachtmerrie voor de anderen. Je kan je voorstellen dat de gemiddelde Vlaams Belang-stemmer niet wil leven in een maatschappij zoals die wordt voorgeschreven in het programma van Groen, of dat een transman in Californië zich niet veilig voelt onder de huidige Amerikaanse president.

“
Onderdrukkende
regimes kunnen enkel
bestreden worden met
een koekje van eigen
deeg

THG ALS INSPIRATIEBRON

De wereld is minder democratisch geworden sinds 2008, maar THG heeft wel een impact gehad op hoe mensen over de hele wereld dic-

taturen benaderen. Het element van collectieve actie dat in de serie sterk naar voren komt, heeft ook 'in het echt' geïnspireerd tot protest tegen autoritaire regimes.

Symbolen uit de franchise werden gekopieerd en gebruikt tijdens pro-democratische protesten. De beroemde groet met drie vingers werd overgenomen door een nieuwe generatie jonge activisten. Zowel in THG als in Zuidoost-Azië

in Hongkong symboliseerde de groet het verzet tegen de Chinese overheid. THG-referenties werden eveneens gebruikt in de internet-campagne 'Loose Change to Loosen Chains' tegen moderne sla-venarbeid. En zo zijn er nog talloze voorbeelden.

DE RECHTVAARDIGE OORLOG

Over de interpretatie van 'The Hunger Games' lopen de meningen uiteen. Aan de ene kant is het vol-

hoopvolle boodschap. Totalitaire politieke systemen kunnen omvergeworpen worden door collectieve actie, en geweld kan een hoger doel dienen: de rechtvaardige oorlog.

Het is een politiek-filosofische kwestie die haar oorsprong vindt in het '**Sartre** versus **Camus**'-debat, toegankelijk gemaakt voor tieners. Jean-Paul Sartre geloofde dat revolutionair geweld soms noodzakelijk

is om te breken met de status quo. Onderdrukkende regimes kunnen enkel bestreden worden met een koekje van eigen deeg, om daarna een meer rechtvaardige wereld op te bouwen. Dat legitimeert revolutionair geweld, want *all is fair in love and war*. Albert Camus daarentegen vond dat geweld in geen enkele situatie een productieve oplossing biedt. Een revolutionaire beweging die geweld gebruikt als middel kan enkel opnieuw resulteren in een gewelddadig regime. De 'means end'-discussie komt overal terug.

werd de groet gebruikt als "de brutaalste vorm van verzet, stilte". Geweldloze verzetsdaden spelen in Panem een prominente rol bij het beëindigen van de onderdrukking door het Capitoool. In Thailand werd de groet gebruikt en vervolgens illegaal gemaakt na een coup d'état. Tijdens de parapluoprotesten

gens sommigen moeilijk om het laatste boek uit de trilogie anders op te vatten dan als een anti-oorlogsboodschap. Er is geen glorieus einde, er zijn enkel verliezers. De personages zijn voor het leven getraumatiseerd door de gruwel die ze in de arena meemaakten. Anderen zien in de trilogie dan weer een

THG bewijst dat literatuur als inspiratiebron kan dienen voor maatschappelijke verandering. Dystopische romans doen lezers nadenken over worstcasescenario's. Gelukkig is een gewaarschuwd man /vrouw er twee waard.

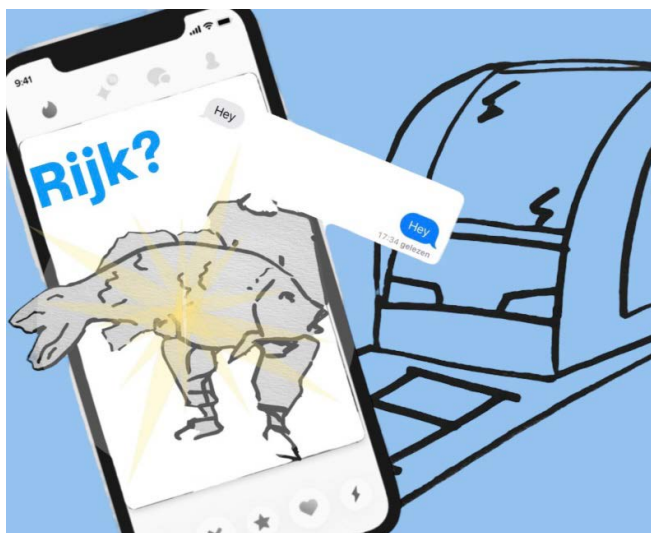

Schamperredacteur zoekt lief: "Zijn je ouders rijk?"

DOOR NINA DE NEVE // BEELD: LIES PARDON

Daten in 2025 betekent wisselen tussen datingapps, late avonden op café, tientallen koffiezaken en, op het dieptepunt, een speeddate op zoek naar een prins op het witte paard (m/v/x). Na tig keer hetzelfde gesprek eindigt het altijd met een nee.

Je kent het gevoel wel: je bent eenzaam en met de moed der wanhoop installeer je een datingapp. Twijfelend scroll je door de foto's op je gsm en kies je er de beste vier uit die net de grens met catfishing opzoeken. Dan volgt stap twee: de bio. Iets grappigs, maar geen cliché, want je wil niet wanhopig overkomen, zelfs niet op een datingapp. Swipen dan maar.

Dan begint het echt, de eerste matches stromen binnen. Je trekt je stoute schoenen aan en antwoordt op die eerste "hey". Tien gesprekken bloeden dood. Blijkbaar ben je niet meer interessant nadat je zegt dat je niet gewoon seks wilt. Bij het volgende gesprek dat het langer dan twee dagen volhoudt, is het dan tijd voor de volgende stap: een echte date.

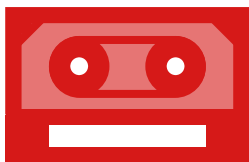
Met een tas verse gemberthee zit je dan tegenover een wildvreemde in een druk café. Het gesprek is nog niet begonnen wanneer het al ontspoord. "Ja, ik was zes jaar samen met mijn ex", is niet de meest aantrekkelijke openingszin. Als het over muziek gaat, krijg je op een minachtende toon "je luistert toch niet naar **Taylor Swift**?" naar je hoofd geslingerd en voor je thee koud is moet je aan een IT'er het concept van

auteursrechten uitleggen wanneer het gesprek naar AI afdwaalt.

De dates die volgen zijn niet veel beter. Tijdens eentje kijkt je potentiële toekomstige wederhelft de hele tijd rond in de zaal van de hippe wijnbar. Een beetje oogcontact is blijkbaar veel gevraagd. Tijdens een ander afspraakje in een koffiebar was het gesprek van de buuren interessanter dan dat van jou.

Na nog wat dates die nergens op uitdraaien, heeft het Facebookalgoritme begrepen dat je wanhopig bent en toont het je een advertentie voor een speeddate. Zo diep gezakt dat dit je niet alleen grappig lijkt, maar ook een goed idee, schrijf je je in. Op de dag zelf spreek je met acht mensen die wel een kopie van elkaar lijken. Ah, je bouldert? Zo uniek! Een handelswetenschapper legt je uit wat dé oplossing is voor de NMBS. Je nipt van je huisgemaakte limonade terwijl je in de verte staart en hoort hoe elektronische poortjes de treinen zullen redden. Stilletjes denk je dat je maar niet zal zeggen dat je geen rijbewijs hebt.

Twee speeddategesprekken van tien minuten waren leuk genoeg om een echte date te verdienen. Met de eerste match spreek je af in een afschuwelijk dure koffiezaak met een schreeuwerig kleurenpalet. Het begint met een overzicht van het aantal matches van je date en eindigt met een sms waarin je moet lezen dat "je een supertoffe meid bent maar ik geen *spark* voel." Een andere date dan maar. In het eerste lentezonnetje zit je samen op een bankje ergens in een park. Dertig minuten luister je naar problemen met een masterproefbegeleider die je niet kent en stelt je date geen enkele vraag. Tot die plots aan het einde van het gesprek met "zijn je ouders rijk?" op de proppen komt. Nu is het jouw beurt om geen *spark* te voelen.

GROOTSE KLEINKUNST

Kleinkunst is veel meer dan Bart Peeters die ons muzikaal inlicht over zijn bestelling bij de warme bakker. In deze playlist maak je kennis met de grote en minder grote namen van het meest tedere muziekgenre van de Lage Landen.

WIM DE CRAENE - 'ROZANE'

De tragische kleinkunstfiguur en tevens trotse Gentenaar, **Wim De Craene**, nestelde zich in het collectieve geheugen met hits als 'Tim' en 'Rozane'. Zoals de aandachtige Schamperlezer wellicht al had opgemerkt, werd dat laatstgenoemde lied reeds terloops vermeld in de vorige editie.

'Rozane' speelt zich groten-deels af in het Prinsenhof in Gent en gaat over een verloren liefde die De Craene pakkend weet te beschrijven. Het lied krijgt een sinistere bijklank als je weet hoe de zanger aan zijn einde gekomen is: hij beroofde zichzelf immers van het leven vanwege een liefdesbreuk.

DRS. P - 'VEERPONT'

Hij is eigenlijk onder geen enkele noemer te vatten en noemde zichzelf nooit kleinkunstenaar, maar verkoos de titel 'plezierdichter', of nog beter: 'versificator'. Of de muzikale verzen van **Drs. P** onder de term kleinkunst vallen, laten we dus in het midden. Wat wel vaststaat, is dat hij met zijn 'Veerpont' en 'Dodenrit' veel van onze mama's en papa's aan het dansen en/of denken heeft gebracht, waardoor hij zijn plaats in dit lijstje ruimschoots verdient.

BOUDEWIJN DE GROOT - 'JIMMY'

"Hoe sterk is de eenzame fietser die kromgebogen over zijn stuur tegen de wind zichzelf een weg baant?" vraagt kleinkunstlegende **Boudewijn de Groot** zich in de eerste regel van 'Jimmy' af. In het nummer mijmert een vader over zijn kind. Daarom vernoemde de zanger

het nummer naar zijn zoon. De twee zijn ook al fietsend op de albumhoes te zien. Het nummer begint met het idee om samen te fietsen, maar al snel meandert het naar beslommeringen over de toekomstperspectieven van de jongen.

De Groot geeft aan dat hij met de nodige moeite alles wel zou kunnen verdragen, zolang zijn kleine spruit maar geen kapitalist wordt later. "Maar liever dat nog / dan het bord voor z'n kop van de zakenman / want daar wordt hij alleen maar slechter van" is zo meteen ook de meest iconische regel van het nummer.

LOUIS NEEFS - 'LAAT ONS EEN BLOEM'

Deze kleinkunst zou je zo maar eens in de playlist van **Greta Thunberg** kunnen terugvinden. De klimaatcrisis wordt met de dag troostelozer, maar **Louis Neefs** keek al

in 1970 sceptisch naar de manier waarop we met onze planeet omgingen. Neefs windt er geen doekjes om: "Dit is een lied voor de doden van morgen / begraven, gekist in een stenen woestijn." Hij beklaagt de bouwwoede die onze streken teistert en de vervuiling van de oceanen. Het nummer heeft trouwens ook op een andere manier een duidelijke link met natuurrampen, want in 2023 werd het nog gecoverd door **Metejoor**.

LUISTER NU!

'Academische gezelligheid': traumaverwerking met behulp van literatuur

DOOR ANAÏS VANASSCHE, JOREN STOX & EMILIE DE WINNE //
BEELD: YANNE DE FRENNE

Hilde Van Liefferinge was een vijftiental jaar geleden doctoraatsassistent aan de UGent en maakte een geval van grensoverschrijdend gedrag mee door haar promotor. In maart verscheen haar boek 'Academische gezelligheid' waarin ze haar verhaal doet.

'ACADEMISCHE GEZELLIGHEID'

'Academische gezelligheid' begint met een disclaimer: "Dat de meeste van deze personen geen naam hebben, onderstreept dat het er niet toe doet wie ze zijn. Het gaat om het blootleggen van dynamieken en verhoudingen in machtsrelaties, niet om persoonlijke vingervijzing." Hoewel de media graag de nadruk leggen op de figuur van de dader, spreekt **Hilde Van Liefferinge** dus vanuit de slachtoffers van seksueel misbruik. Toch voelt het boek enorm persoonlijk en doorleefd aan.

Van Liefferinge beschrijft misbruik als iets inherent aan systemen gebaseerd op hiërarchie en status. In de academische wereld neemt dat systeem de vorm aan van zwijgen, uit schrik voor je carrière. Het systeem ontraadt je om klacht neer te leggen. Wie naar een vertrouwenspersoon stapt, wordt vooral doorverwezen naar informele procedures. Tenzij de pers iemand voor het voetlicht brengt, blijven daders gewoon verderwerken. Er worden statements gemaakt door de rector, er komen nieuwe commissies, maar uiteindelijk blijft het systeem in stand. Het klinkt allemaal heel bekend in de oren.

Slachtoffers zijn dubbel slachtoffer: eerst van het misbruik, daarna van de vergeefse zoektocht naar rechtvaardigheid. Een belangrijke rode draad doorheen het boek is het schuldgevoel dat het slachtoffer ervaart. Over toestemming geven als assistent aan je promotor spreekt Van Liefferinge klare taal: dat kan niet in zo'n machtsdynamiek, waar de assistent zich in een enorm afhankelijke positie bevindt. Het kan al zeker

niet wanneer je bevriest uit angst. Een enorm sterke zin in het boek is dan ook "jouw woede is rechtvaardig."

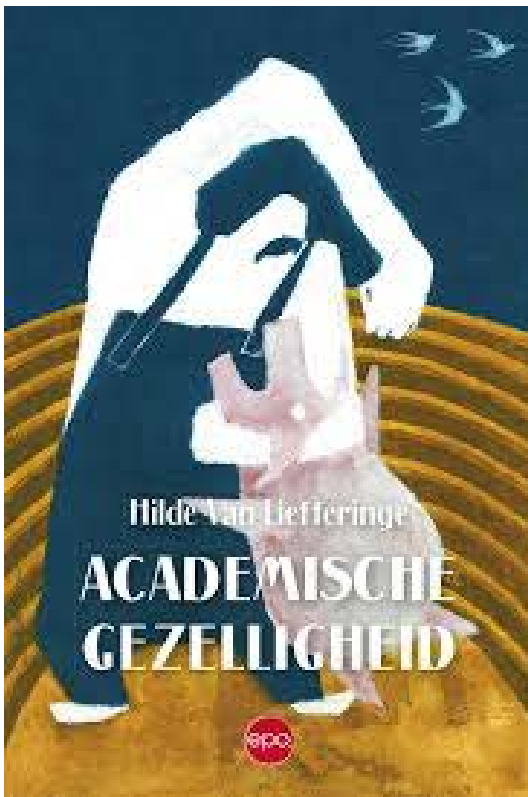
“

**Slachtoffers zijn dubbel
slachtoffer: eerst van
het misbruik, daarna
van de vergeefse
zoektocht naar
rechtvaardigheid**

Dit boek brengt ondanks alles ook een boodschap van hoop. Het hoofdpersoonage vindt manieren om de gebeurtenissen een plaats te geven en stelt dat als mensen zich uit het machtsdenken- en handelen bevrijden, ook de instellingen mee zullen veranderen.

DE PEN ALS THERAPIE

Van Liefferinge zou niet de eerste zijn die trauma's verwerkt door erover te schrijven. Kijk bijvoorbeeld naar **Maya Angelou** en **Lady Gaga**. Zij zijn allebei ook overlevers van seksueel grensoverschrijdend gedrag. Maya Angelou schreef er gedichten over en Lady Gaga maakte muziek. Schrijven is een beproefde, effectieve manier om trauma's te verwerken.

Daarom raden psychologen vaak *journaling* aan bij mensen die kampen met een trauma. Traumatische gebeurtenissen hervertellen helpt om de intensiteit van de traumareactie te verminderen. Schrijven over de gebeurtenis creëert een mogelijkheid om naar de ervaring te kijken vanuit een safe space. Dit zorgt ervoor dat het slachtoffer zelf op een rustige manier kan reflecteren over diens reactie en emoties op dat moment. Voor sommige mensen kan het lastig zijn om te praten over deze ervaringen, dus schrijven vormt een goed alternatief. Wat moeilijk is om over te praten, kan verteld worden door erover te schrijven.

Je verhaal aan het licht brengen is natuurlijk niet zaligmakend. De kern van grensoverschrijdend gedrag gaat over de schending van de autonomie van een persoon. Als iemand jou dan forceert om erover te praten of om je verhaal te delen met de wereld, blijft deze dynamiek hangen. Het is belangrijk dat het slachtoffer terug een gevoel van autonomie krijgt en dat kan niet gebeuren wanneer er oplossingen geforceerd worden. Slachtoffers, hun omgeving en instituten moeten dit tempo respecteren.

“

Wat moeilijk is om over te praten, kan verteld worden door erover te schrijven

FOCUS OP ABSTRACTIE

Het slachtoffer van grensoverschrijdend gedrag heeft wanneer die getuigt vaak een bredere intentie voor ogen dan louter de dader verantwoordelijk houden. Vaak willen klokkenluiders de cultuur van stilte over machtsmisbruik doorbreken. Menig cri-

ticaster stelt dat deze zaken zouden moeten worden afgehandeld achter gesloten deuren volgens de geijkte procedures. Maar hoe kan een structureel probleem binnen dezelfde structuren aangepakt worden? De paper 'zwijgen, spreken en gehoord worden', recent gepubliceerd op 27 maart aan de KUL, buigt zich over dit ingebakken probleem.

In de context van grensoverschrijdend gedrag is er vaak sprake van een stiltecultuur. Om dit patroon

te doorbreken, moet het slachtoffer vertrouwen hebben dat er geluisterd zal worden. De MeToobeweging zette op dat vlak een revolutie in gang, door ruimte te maken voor getuigenissen, maar ook solidariteit. Maar naast de herkenbaarheid van persoonlijke verhalen, heeft het delen ervan ook een politieke lading. Het delen van getuigenissen binnen de MeToobeweging, verlegt de focus van de ervaring van het individu naar een abstract niveau dat kijkt naar structuren. Het gevaar van deze nieuwe focus op het structurele, is dat het debat zo potentieel polariserender wordt, omdat persoonlijke nuances worden weggefilterd.

Met persoonlijke getuigenissen over machtsmisbruik in de politieke ruimte begeef je je al snel op glad ijs. Factoren zoals stereotypering over zowel slachtoffer als dader spelen hierin mee. Een slachtoffer dat zich genoeg verzet en een dader die gekarakteriseerd wordt als een 'modern monster' of 'een louche type', allemaal hebben ze een polariserend effect binnen deze discussies. Deze demonisering is niet afgestemd op de waarheid, waardoor de geloofwaardigheid van de aantijging in het gedrang komt. Dit geldt des te meer wanneer het gaat over mensen met een bepaald aanzien. Dit soort publieke discussies vinden vaak plaats op sociale media. Zowel op sociale media als binnen justitie is er hierdoor weinig nuance, die de ervaring van een slachtoffer nochtans wel verdient.

TOM LANOYE: "KUNST HOORT DE

Tom Lanoye is naast auteur een man van veel woorden, meningen en messcherpe zinnen. *Schamper* sprak met hem over zijn studententijd en uitstelgedrag. Een ode aan vuile nachten vol schoonheid en lijstjes met een *fuck you*-attitude.

Hoe blikt u terug op uw studententijd?

"Ik ben begonnen met taal- en letterkunde, Germaanse talen, maar de leerstof stelde me al snel teleur. Ik had gehoopt op levendige discussies over **Multatuli**, maar in plaats daarvan mochten we adressen van zijn maitresses uit het hoofd leren. Als ze er nu nog de standjes hadden bijgegeven ... In mijn tweede jaar ben ik dan overgestapt naar politieke en sociale wetenschappen."

"Als student heb je eigenlijk nog geen flauw idee van wat het studentenleven écht biedt. Je hebt een statuut, een soort voorlopige titel: ooit word je wel belangrijk, nu nog niet. Je hebt dus een soort officiële toestemming om nachtenlang door te halen, te zuipen of je met totaal onnoembare dingen bezig te houden. En tegelijk krijg je de kans om je onder te dompelen in razend interessante discussies en stof die je blik voorgoed kunnen verruimen."

Heeft u zelf last van uitstelgedrag?

"Uitstellen is gezond, tot er plots hysterie uitbreekt en het schuldgevoel op je borst komt zitten. Ik ben zelf een echte *deadlinefucker*. Overmoed is mijn favoriete brandstof. Dan denk ik: 'Ach, ik heb al eens een **Shakespeare** gedaan, een **Goethe** ook, dit krijg ik

er wel even bij geperst.' Maar dan bots je op de technische realiteit. Uiteindelijk komt het neer op pure ambacht: kantklossen, timmeren, zwoegen. Zin per zin. Dan begint de discipline. Plots werk je dag en nacht, zeven op zeven, tot je erin verdrinkt. En dan komt dat magische punt, het einde dat in zicht komt. Dat is zalig. Ik ben geen grote gebruiker van welk middel dan ook, maar die laatste dagen, die laatste uren van een project, dat is mijn roes. Je zit er helemaal in, en je voelt: het is bijna af. Heerlijk."

“
"Je hebt als student
een soort officiële
toestemming om
nachtenlang door te
halen"

Uw boek 'Sprakeloos' kwam onlangs op de boekenlijst van De Standaard. Wat is uw mening over die canonieke lijsten?

"Ik ben gek op lijstjes. Maar er is één soort lijst waar ik allergisch voor ben: canons die op bestelling van een regering worden samengesteld. Politici hebben daarmee altijd één doel: zichzelf legitimeren. Het is morele borstklapperij van rechts, of van links."

"Neem nu de Guldensporenslag. De enige marxist in de commissie zei het treffend: 'Dat was in zijn tijd zo'n cultuurschok dat men de Vlamingen vergeleek met de taliban avant la lettre.' Maar dat gaat men vervolgens niet op school vertellen, terwijl die canon daar wel voor bedoeld was. Net zomin als dat er toen ook Vlamingen aan de andere kant van het slagveld stonden. De hele historische vertelling wordt

VIJFDE MACHT TE ZIJN"

DOOR LEONE MATTHEUS & ERDAL YAYLA // BEELD: SARA SCHELSTRAETE

al eeuwen politiek gerecupe-reerd. Maar serieus: wat hebben wij vandaag nog met 1302 te maken? Dat is een afgelikte boterham die door iedereen ooit is uitgesopt: socialisten, communisten, fascisten, strijders tegen Frankrijk, tegen de Franse taal, tegen de Belgische staat. En net daarom betekent het niks meer. Waarom kiezen we als Vlaamse feestdag niet gewoon de dag van de Ronde van Vlaanderen? Dat is écht een feest. Op een zondag, akkoord, maar geef dan de maandag daarna iedereen vrij, om te bekomen van de kater."

"Die canon, die lijsten, daar moeten we kritisch tegenover blijven staan. Want wie lijsten maakt om te dirigeren, kan ze ook misbruiken. Maar goed, uiteraard was ik blij dat ik op die van *De Standaard* stond. Niet hoog genoeg, natuurlijk. Dat moet je ook vinden, vind ik, als je jezelf een beetje ernstig neemt. Je denkt toch onvermijdelijk: what the fuck! Wie stond er dan wél boven mij?"

"Maar wat echt telt, is dat die lijsten stof doen opwaaien. Het zijn ook commerciële tools geworden, maar tegelijk herpositioneren ze de literatuur waar die hoort: in het midden van het gesprek. Ik hoop vooral dat mensen zich afvroegen: welke boeken mis ik? En welke ben ik blij te zien verschijnen?"

Hoe belangrijk vindt u het dat er politieke thema's in literatuur zitten?

ken uit pure schoonheid al een opstand tegen het economisme, waarbij alles alleen maar uitgedrukt kan worden in geldelijk gewin. Er zijn zoveel geweldige teksten die heel politiek bedoeld zijn: Multatuli, 'Max Havelaar' – je moet dat einde eens lezen. Dat zou nu opzij gezet worden als 'woke', maar het kreeg in zijn tijd ook al kritiek: wereldverbeterend gedram. En nu eigenlijk alleen nog een kunststuk in de literatuur. Maar je moet dat eens lezen, waar het over gaat. Goedschiks of kwaadschiks. 'Ik wil gelezen worden. En ik wil dat de dingen veranderen. Indien niet goedschiks, dan met geweld.' Stel je voor dat iemand dat nu doet."

“

**"Ik ben zelf een echte
deadlinefucker.
Overmoed is mijn
favoriete brandstof"**

"Dat is een oud pijnpunt. Ik kan me geen literatuur voorstellen die niet politiek is. Je kan niet denken of geen gemeenschap hebben zonder taal. Dat is allemaal essentieel. Kunst hoort in mijn ogen, voor mensen met mijn temperament, de vijfde macht te zijn. Het legt machtsmechanismen bloot. En toch haal je er tegelijkertijd plezier uit. Niet iedere collega moet dat doen. Zo is nu iets ma-

Stel dat je een college zou mogen geven voor een aula, welke levenswijsheid zou je de studenten dan meegeven?

"Ah, *fucking hell*. Ik zou voorlezen. En dan liefst ineens een leesmarathon. Een levenswijsheid delen is altijd veel minder belangrijk dan haar te laten ervaren, dan haar te laten aanvoelen. Ga naar een voorstelling. Lees boeken. Kijk naar beeldende kunst die iets van jou vergt. En dat klinkt nu al als een levensles, maar je moet dat gewoon doen."

"Denken dat je alleen in aula's iets gaat kunnen leren, is ook zo'n misvatting. Als je dat niet mengt met praktijklessen – wat ze dan ook zijn – wat betekent dat dan?"

Risum teneatis, amici?

DOOR LEONE MATTHEUS & EMILIE MEESE

Onlangs is ons ter ore gekomen dat er nog steeds menselijke wezens zijn die Latijn studeren in het hoger onderwijs. Deze bezigheid lijkt ons minstens zo nutteloos als de Romeinse keizer Caligula die zijn paard Incitatus tot senator verhieft.

Als je denkt dat een diploma Latijn je ergens gaat brengen, dan zullen we snel eens je hoop verpulveren. De arbeidsmarkt hunkert naar economen, ingenieurs en datawetenschappers. Zo zag de Arteveldehogeschool het drama al vroeg aankomen en besloot, met een verstandige blik, de richting eigenhandig stop te zetten. Waarom zou je immers je tijd verspillen aan zo iets volkomen onpraktisch? Het is zinnvoller je te richten op een discipline die daadwerkelijk wat oplevert, zoals kunstmatige intelligentie of duurzaamheid (tenzij dit de winst in de weg zit, natuurlijk).

Het is ondertussen al overduidelijk dat economische of wetenschappelijke studies de enige echte toekomst bieden. Als er één ding is wat je absoluut niet zult vinden in klassieke teksten, is het wel de wortel van economisch denken. Wat zou **Aristoteles** in zijn 'Ethica Nicomachea' nu te melden hebben dat **Elon Musk** niet al in 280

tekens op X heeft gegooid? Waarom je verdiepen in een dode taal als je gewoon kunt volgen wat de grote denkers van vandaag ons voorschrijven?

Ook verdere thema's die aan bod komen in Latijnse werken zijn compleet achterhaald. Zo heb je **Juvenalis**, die in zijn satiren de Romeinse vrees voor 'vreemdelingen' neerpende. Diezelfde zorg

“
Die 'toxische
mannelijkheid' is
heden ten dage
een term die men
nauwelijks herkent

speelt tegenwoordig in geen enkel land nog een rol in discussies over vluchtelingen en multiculturalisme. Dan is er 'De Bello Gallico', een propagandistische lofzang waarin **Caesar** de deugden van oorlog bezingt. In onze diplomatische tijden zouden dergelijke

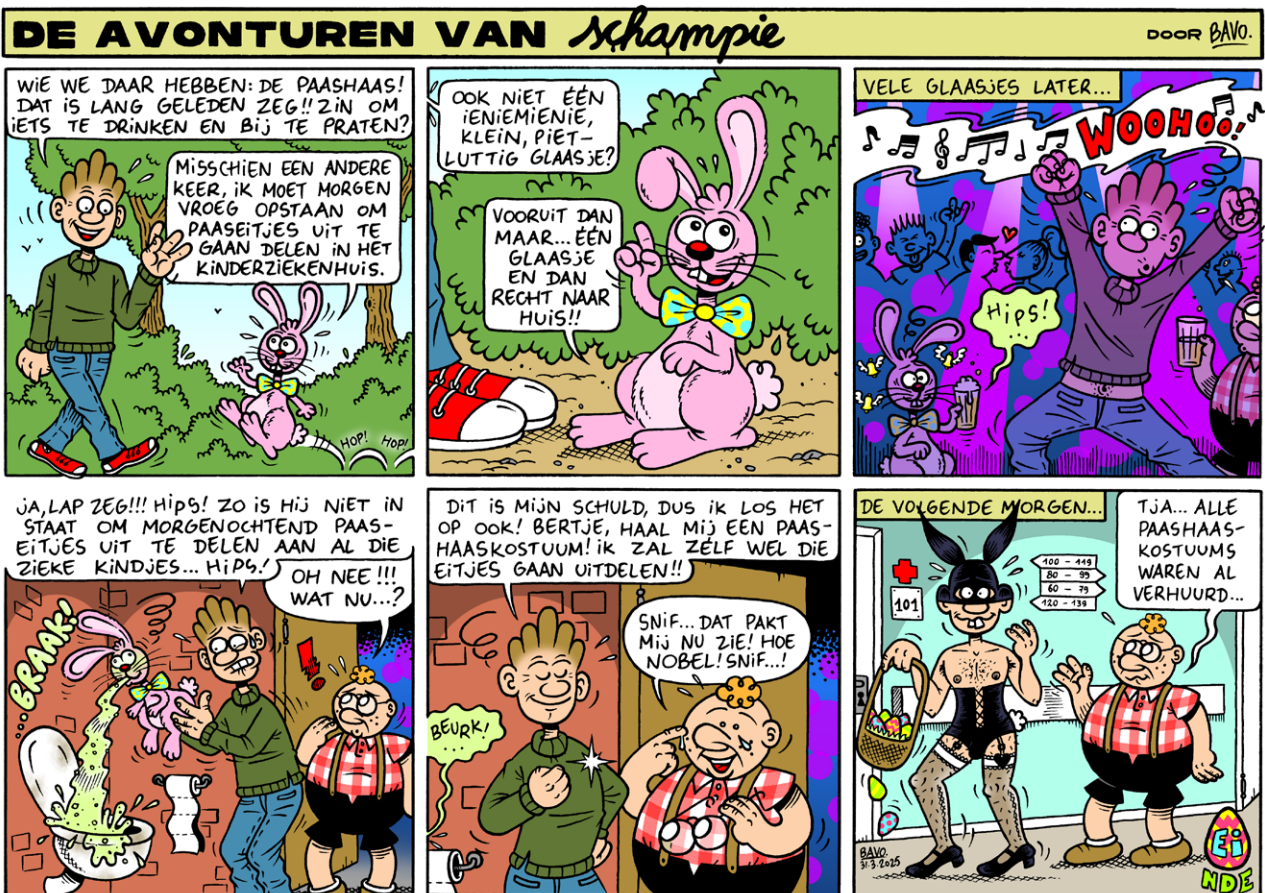
ouderwetse fantasieën nauwelijks meer dan een anachronisme zijn. Tot slot nog **Ovidius**, die met zijn 'Ars Amatoria' mannen op pad stuurde om de grenzen van de vrouwelijke toestemming te tarten. Die 'toxische mannelijkheid' is heden ten dage een term die men nauwelijks herkent. Mannen vandaag zijn wel degelijk voorvechters van consent, nietwaar?

En dan hebben we het natuurlijk nog niet eens gehad over de onmiskenbare charme van het Latijn zelf: een taal die in de duistere hoek van de geschiedenis is gebleven, waar het alleen lijkt te dienen als de geheime code voor oude universiteiten en onbegrijpelijke wetenschappelijke publicaties. Waarom zou je je tijd verspillen aan het ontcijferen van vergane beschavingen, als je in plaats daarvan je intellect kunt aanscherpen door je volledig onder te dompelen in het mystieke universum van Excelsheets en algoritmes? Latijn biedt geen snufje digitalisering, geen app die je helpt in je dagelijkse leven.

Risum teneatis, amici?

Cura ut valeas,

Emilie en **Leone** (twee studenten Latijn)

fakebook

Comac protesteert tegen Comac

♥ Like 💬 Comment ➦ Share

Een opvallend protest in Gent vandaag. Comac, de studentenbeweging van de PVDA, protesteert tegen Comac, de studentenbeweging van de PVDA.

De spanning was om te snijden. Beide kanten speelden met een bluetoothbox linkse strijdlieden terwijl ze elkaar verwijten naar de kop slingerden. Schamper was ter plaatse om beide kanten van het verhaal te horen. "Comac geeft elk jaar miljarden uit aan grote techbedrijven zoals Facebook", vertelt een Comac-actievoerder ons. "Wij vinden dat onacceptabel, zeker omdat Facebook volop samenwerkt met fascistische zoals **Elon Musk** en apartheidstaten zoals Israël."

DOOR JOPPE FRANS

"Ze zijn duidelijk gevallen voor de propaganda van de N-VA", vertelt een tegenbetoger ons. "Het is makkelijk om heel je wereldbeeld te baseren op de ideologische praatjes van één politieke leider of denker, maar dat wil niet zeggen dat het klopt. Dit leidt tot zaken zoals fascisme en mensen die op Groen stemmen. Dat is iets waar Comac altijd tegen zal strijden."

Comac zal vanaf nu elke vrijdag protesteren tegen Comac, tot de vereniging het minimum van tien activiteiten heeft bereikt voor het behouden van haar subsidies van het PFK: "Je moet praktisch blijven, geen enkele politieke beweging bakt er iets van als je je handen niet durft vuilmaken."

Living Apartment Together

donderdag 08 mei 2025	22u00	📍 NTGent - op locatie	UITVERKOCHT
vrijdag 09 mei 2025	22u00	📍 NTGent - op locatie	UITVERKOCHT
zaterdag 10 mei 2025	22u00	📍 NTGent - op locatie	UITVERKOCHT
woensdag 14 mei 2025	22u00	📍 NTGent - op locatie	UITVERKOCHT
donderdag 15 mei 2025	22u00	📍 NTGent - op locatie	UITVERKOCHT
vrijdag 16 mei 2025	22u00	📍 NTGent - op locatie	UITVERKOCHT
zaterdag 17 mei 2025	22u00	📍 NTGent - op locatie	UITVERKOCHT
woensdag 21 mei 2025	22u00	📍 NTGent - op locatie	UITVERKOCHT
donderdag 22 mei 2025	22u00	📍 NTGent - op locatie	UITVERKOCHT
vrijdag 23 mei 2025	22u00	📍 NTGent - op locatie	UITVERKOCHT
zaterdag 24 mei 2025	22u00	📍 NTGent - op locatie	UITVERKOCHT

Who's Afraid of Virginia Woolf?

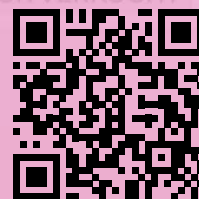
dinsdag 06 mei 2025	20u00	📍 NTGent Schouwburg	UITVERKOCHT
woensdag 07 mei 2025	20u00	📍 NTGent Schouwburg	UITVERKOCHT
donderdag 08 mei 2025	20u00	📍 NTGent Schouwburg	UITVERKOCHT

De Sitcom

woensdag 14 mei 2025	20u00	📍 NTGent Schouwburg	UITVERKOCHT
donderdag 15 mei 2025	20u00	📍 NTGent Schouwburg	UITVERKOCHT
vrijdag 16 mei 2025	20u00	📍 NTGent Schouwburg	UITVERKOCHT

Voor deze voorstellingen
ben je al te laat

Schrijf je in op onze nieuwsbrief
en mis je kans niet meer

ntg.gent/nieuwsbrief